

VODA_zbirka informacij

Voda je kristal. voda je energija. voda je spomin. voda je življenje

Voda je prisotna v vsem vesolju. Je osnovni graditelj življenja, kemija življenja ima osnovo v vodi, živa bitja brez nje ne morejo preživeti. Človeško telo vsebuje približno 65% vode, možgani do 80%, je najenostavnejša molekularna struktura, ki jo sestavljajo dva vodikova in en kisikov atom (H_2O). Pa vendar še vedno ohranja svojo skrivnost - kaj sploh je in kako v resnici deluje. Poenostavljeno lahko rečemo, da je voda tekoči kristal.

Voda je edina materija, ki kroži v atmosferi in se neprestano transformira. Verjetno je zelo malo vode, ki ni Zemlje že nekajkrat obkrožila. In če ima res spomin, je v milijardah let 'videla' in 'pozabila' že mnogo lepih in slabih dogodkov.

Prva skrivnost vode je, od kod naj bi prišla na zemljo. Po eni teoriji naj bi voda imela kozmični izvor: kozmični žarki, v katerih je največ protonov, na svoji poti do zemlje 'pobirajo' elektrone in tvorijo vodik, ki takoj reagira s kisikom iz atmosfere in nastane voda. Preprost izračun pokaže, da vsako leto v stratosferi nastane okrog 1500 litrov take vode. Če to pomnožimo s par milijardami let, dobimo že kar nekaj vode. Geokemiki pa zagovarjajo zemeljski izvor vode: ta se izloča v obliki vodne pare iz vmesne plasti, ki leži med centralnim jedrom Zemlje in njeno vrhnjo skorjo. Verjetno je oboje res.

Najbolj zanimivo pri vodi je, da so vse njene lastnosti in anomalije¹ prirejene ohranjanju življenja na Zemlji.

1. UVODNA POJASNILA

Osnovne lastnosti

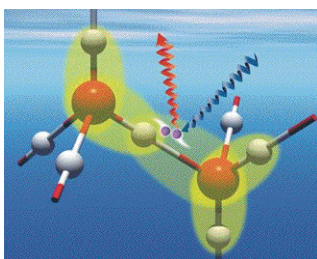
Vodikov atom ima samo en proton in en elektron. Kisik ima 8 protonov in 8 elektronov, ki krožijo na dveh orbitah- na notranji dva in na zunanji 6 elektronov. Ker pa na zunanji orbiti manjkata za popolnitev dva elektrona, kisik zelo rad reagira z drugimi elementi, da jo popolni. Zato so vodikov elektron in kisikovi elektroni ključ kemije življenja, kajti tu se vodikovi in kisikovi atomi združujejo v vodne molekule ali pa razdružujejo v ione. Vodik ima tendenco ioniziranja- odda(izgubi) edini elektron in postane pozitiven ion H^+ . Vodikova vez nastopi, ko vodik deli svoj elektron z nekim drugim elektronegativnim atomom kot je npr. kisik. V vodni molekuli sta dva vodikova atoma kovalentno² povezana s kisikovim atomom. Ker pa je kisikov atom mnogo večji od vodikovega, močnejše privlači vodikove elektrone in ti se približajo lupini kisikovega atoma, istočasno pa se oddaljijo od vodikovega jedra. Čeprav je vodna molekula kot celota stabilna, pa večja masa kisikovega atoma močnejše privlači vse elektrone, tudi vodikove in zaradi tega ima kisikov del molekule elektronegativni naboj, vodikov pa elektropozitivni. Na ta način pridemo do polarosti vodne molekule. To pomeni, da imajo vodne molekule tendenco formiranja šibkih vezi z

¹ Vseh poznanih anomalij naj bi bilo preko 38.

² Kovalentna vez: vez, kjer si elektronske pare delita dva atoma. Pri ionski vezi pa se en ali več elektronov enega atoma veže na drug atom(dobimo pozitivne in negativne ione). Polarna kovalentna vez je tista, kjer se elektroni nahajajo več časa pri enem atomu(nekovinskem). Tu nastopi naboj, kjer je en atom bolj pozitivno nabit, drugi pa negativno. Vez postane dipolna. Zmožnost atoma, da privleče elektrone drugega atoma, je merljiva lastnost imenovana elektronegativnost. Vodikova vez je posebna vez in nastopi med atomom molekule vodika in nekim drugim visokoelektronegativnim atomom druge molekule. V tem primeru govorimo o medmolekularni sili.

drugimi vodnimi molekulami, ker je kisikov del molekule negativen in vodikov del pozitiven. Kisikov konec vodne molekule se lahko veže z vodikovim koncem druge vodne molekule, vodikov konec pa s kisikovim koncem naslednje vodne molekule. Zaradi te polarnosti je voda zvezno povezana kemična celota. Vodne molekule se medsebojno privlačijo na osnovi svojih (+) in (–) regij ter tvorijo skupke (pravilno veliki vodni skupki so pomembni pri transportu hranljivih/strupenih snovi v/iz celic, če jih voda nima, jih morajo celice same narediti). Pri sobni temperaturi tekoče vode naj bi bilo med 10 in 20 molekul povezanih med seboj v skupke, vendar se vodikove vezi konstantno trgajo in združujejo (slika 1). Vodikove vezi v vodi imajo zmožnost zelo hitre reorganizacije, novih povezav (trilijonkrat na sekundo) in interakcije z okolico ali z zrakom ali z drugimi snovmi. Fiziki pravijo, da je voda samoorganiziran sistem, ki se vede kaotično. Šibke molekularne vezi so osnova za stabiliziranje drugih večjih molekul, ki jih najdemo v živi materiji. Te šibke vezi se med fiziološkimi reakcijami (npr. NaCl raztopina) zelo hitro razdružujejo in spet povezujejo. Ta proces je osnova kemije življenja.

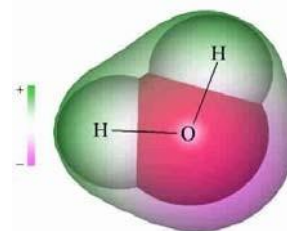
Vodna molekula ima obliko tetraedra, tridimenzionalnega trikotnika. Atom kisika je v sredini, vodikovi atomi so v dveh od štirih vogalov, dva elektronska oblaka pa kažeta na preostala dva vogala. Vodikovi atomi tvorijo vezi, ki medsebojno 'štrlijo' iz kisikovega atoma (ušesa Miki Miške) pod kotom 105° . Kót povezave ne dopušča, da se vodne molekule povezujejo v smislu uho – nogica, ampak samo po sistemu levo uho ene molekule se veže na nogico naslednje, desno uho pa na nogico tretje. Pri tekoči vodi bo v danem trenutku samo nekaj molekul polno povezanih, ostale pa bodo imele tri ali dve povezavi. Zaradi tega se vodne molekule medsebojno gibljejo bližje kot pri ledu (v isti prostornini jih je več in zato je tekoča voda težja). Pri ledu so vse molekule med seboj povezane, pri tem pa zavzemajo večjo prostornino (zato je led lažji).

Sl. 1: Dva pozitivna vodikova atoma so ušesa in dve majhni nogici na drugistrani kisikovega atoma štrlita ven - negativno nabita para.

Sl. 2: Privlačnost/polarnost vodnih molekul Sl. 3: Hidrogenska vez in elektronski oblak

Voda je univerzalno topilo predvsem zaradi polarnosti vodnih molekul in tendence oblikovanja vodikove vezi z drugimi molekulami. Voda se zato zelo rada veže z drugimi polarnimi molekulami in električno nabitimi molekulami kot so različne kisline, sol, sladkor, pa tudi s hidrofilnimi regijami proteinov (topljive regije so na površju) in DNK. Voda kot rezultat raztaplja hidroskopične substance. Proteini delujejo pravilno samo, ko so zaviti v določene verige in ko je voda okrog njih. Telesu omogočajo neverjetno hitro koherentno koordinirano komuniciranje in uravnavanje vseh procesov. Voda ne raztaplja nepolarnih molekul kot so maščobe, olja.

Neobičajno/običajne lastnosti vode

Če vodo začnemo ohlajati, postaja težja, pod 4°C pa nenadoma postane lažja (prva anomalija vode), v zmrznjenem stanju - led namreč plava na površini (za 9% večji volumen kot voda) in s tem omogoči preživetje vseh živih vrst, ki so v vodi. Pri 4°C je voda najtežja, torej najgostejša. Znanstveniki si to razlagajo tako, da je tekoča voda v bistvu raztopina vode v vodi. Ko se led topi, se še nekaj časa ohranjajo kristalne strukture vodnih molekul, s povečevanjem temperature pa se te molekularne strukture razbijajo, gostota vode raste še do okrog 4°C, višje od tega praga pa se velike molekularne strukture začnejo zmeraj hitreje razbijati, nastopi navadno termično raztezanje vode, pri katerem se začne gostota vodnih molekul zmanjševati. Znanstveniki so tudi ugotovili, da živali raje pijejo vodo, ki je bila odmrznjena. Tudi rastline bolje uspevajo, če jih zalivamo z odmrznjeno vodo. Kako si to razlagamo? Voda kristalizira v pravilnih molekularnih skupkih, ki so tudi pravilno veliki, torej ko se led topi, se strukture povezanih molekul vode še nekaj časa ohranjajo v raztopljeni vodi. Koliko časa odmrznjena voda ohranja svojo vitalnost, ni točno dognano. Led moramo topiti pri sobni temperaturi, nikakor pa ne na silo. Priporočeno je, da se voda naravno segreje do temperature okolja in šele nato uporabi.

Voda lahko absorbira ogromne količine toplote in pri tem samo malo spremeni svojo temperaturo, čista voda ne zmrzne do -38°C, ko se s pokom trenutno spremeni v led, od -38 °C do -120 °C se nahaja v samo zmrznjeni kristalni obliki, pod -120 °C lahko zavzame strukturo ultraviskozne vode, pod -135 °C postane voda trdna, steklena, brez kakršnekoli kristalne strukture. Lastnosti ledu se spreminjajo tudi v odvisnosti od pritiska. Do sedaj so odkrili šest vrst ledu, ki pa jih v naravi ne najdemo. Navadni led je obstojen do pritiska 2115 atm, nakar se stopi pri -22°C. Primer: pri pritisku 20.000 atm nastane 'vroč' led. Stopi se šele pri 80°C. Če gledamo navadni led, je potrebno ogromno energije, da se stopi - 80kal za en gram ledu. Ko voda zmrzuje, oddaja ravno toliko toplote. Zaradi te anomalne lastnosti vode, se ozračje in zemlja postopno ohlajata / segrevata in imamo jesen / pomlad. Da segrejemo 1g vode za eno stopinjo potrebujemo 1kal. To je mnogo več, kot je potrebno za enako segrevanje kateregakoli elementa. Voda je zato najboljši prevodnik toplote. Voda je gigantski motor narave. Sonce v eni minuti izpari 10⁹ litrov vode, vsak g vodne pare nosi s seboj 537 kal sončne energije. Ta se dviguje v višje sloje atmosfere, kjer se kondenzira in zopet tvori vodne kapljice - vodno paro v oblakih. Vodna para pri kondenzaciji oddaja vsako minuto v atmosfero ogromno energije: 2.2 x 10¹⁸ J. Zaradi te energije dežuje, piha veter, nastajajo orkani,...

Seveda ni preprosto pravilno definirati vodo. Vodik je resda najenostavnejši element, je pa tudi osnovni graditelj v vesolju. Seva z valovno dolžino 21cm, kar je tudi enotna konstanta sevanja, skupna za celotno vesolje. Nekateri znanstveniki imajo to frekvenco za osnovno komunikacijsko frekvenco, ki bi jo lahko poznala in sprejemala vsa živa bitja v vesolju. Vodik obstaja v naravi v treh različicah (izotopih): protijum - H¹, D - deuterijum H² in T - tricijum H³. Devterija je v vodi zelo malo, na vsakih 6700 atomov protijuma pride 1 atom devterijuma. Tricijum je radioaktiven. Njegov razpolovni čas je 12 let. Tvori se v stratosferi pod vplivom kozmičnega žarčenja. Na celotni Zemlji ga je samo okrog 1kg. Pa vendar se nahaja v vsaki kapljici vode. Lahko ga naredimo tudi umetno. Kisik obstaja v najmanj treh različicah: lahki kisik O¹⁶, težki kisik O¹⁸ in O¹⁷. V zraku se nahaja v naslednjem razmerju: na vsakih 60.000 atomov O¹⁶ pride 10 atomov O¹⁷ in 55 atomov O¹⁸. Umetno so do sedaj naredili še štiri radioaktivne izotope kisika O¹⁴, O¹⁵, O¹⁹, O²⁰, vendar ti niso obstojni. Če upoštevamo vse naravne izotope, imamo 42 različic vode. Od teh je 33 različic radioaktivnih in samo 9 stabilnih. Če pa se bo potrdila hipoteza o še dveh izotopih vodika H⁴ in H⁵, bomo imeli 105 različic vode. Zato je tudi težko govoriti o navadni vodi - H₂O¹⁶, kajti v vodi se količina izotopov stalno spreminja. Navadna voda v naravi ne obstaja. Vsak izvir, vsaka reka, vsak led in vsak dež imajo svojo različico izotopov vode. Npr. ko se led topi, se mu zmanjša količina težkega vodika in poveča se količina težkega kisika. Npr. ko vodik v zraku zgori, nastane voda. Ta

voda je zopet drugačna, kajti izotop kisika v tej vodi je drugačen od izotopa kisika druge vode. Težka voda D_2O^{16} (to ni zares težka voda, kajti ne vsebuje tudi težkega izotopa kisika) je težja od navadne vode (1,104 kg), zmrzne pri $3,813^0\text{ C}$, zavre pri $101,431^0\text{ C}$. Uporablja se npr. pri zaustavljanju hitrih nevtronov v atomskih reaktorjih. Obstajajo mnogi reaktorji, kjer to vodo umetno izdelujejo. V tisoč litrih vode, ki priteče iz pipe, je okrog 150 g težke vode D_2O^{16} , vode (H_2O^{17} in H_2O^{18}) v kateri se nahajata izotopa kisika O^{17} in O^{18} pa je okrog 1800 g. Najnovejše raziskave in izračuni dokazujejo, da bodo zelo kmalu iz težke vode pridobivali neomejene količine energije.

Kot smo že omenili, ima vodna molekula obliko tetraedra, tridimenzionalnega trikotnika. Zaradi tega in svoje bipolarnosti se molekule medsebojno zelo privlačijo. Pri ledu je vsaka od štirih vodikovih vezi povezana z drugo molekulo, iz česar sledi raztresena nepovezana struktura, kjer je med molekulami veliko praznega prostora (zato je led tudi prostorsko večji od iste količine vode). Ko se led topi, se te vezi prekinjajo, molekule postajajo proste, se ponovno povezujejo v različno velike skupke, ki pogojujejo neobičajne fizikalno/kemične lastnosti vode. Ena izmed teh lastnosti je tudi vrelišče vode. Voda pod normalnimi pogoji vre pri 100^0 C pod pritiskom 1 atmosfere na nadmorski višini 0 m. Na splošno velja, da je temperatura vrelišča posameznega elementa odvisna od njegovega atomskega števila. Manjše je, nižja je njegova temperatura vrelišča (gledano po Mendeljejevem periodičnem sistemu). Voda je v kemičnem smislu hidrid³ kisika. Vsak hidrid vre pri točno določeni temperaturi, ki se da izračunati na osnovi njegovega mesta v periodičnem sistemu. Če tako gledamo, potem bi morala voda vreti pri -80^0 C . To je spet anomalija vode. Podobno je z lediščem vode. V kontekstu fizikalno/kemičnih lastnosti hidrida v periodičnem sistemu bi voda morala zmrzniti pri -90^0 C . Vendar se to na srečo vsega življenja na Zemlji ne dogaja, voda je glede tega zelo neubogljiva in se ne drži fizikalno/kemičnih zakonitosti, ki veljajo za vse druge elemente periodičnega sistema. Te anomalije si znanstveniki razlagajo z močno medsebojno privlačnostjo posameznih molekul vode. Potrebno je namreč zelo veliko toplote, da bi se ta privlačnost lahko presegla. Medsebojne sile med posameznimi molekulami so tako velike, da jih je zelo težko razdvojiti. In to naj bi bil glavni vzrok, zakaj se voda topi in vre pri tako anomalno visokih temperaturah (mnogo manjše, pa vendar zopet anomalije tališča in vrelišča, lahko opazimo samo še pri amonijaku in fluorovodik). Te anomalije so dobro vidne, če opazujemo hidride IV. in VI. grupe elementov. Ko že omenjamo različne anomalije vode, ne smemo pozabiti še na njen hidrostatski paradoks. Ta je prisoten tudi pri drugih tekočinah, vendar je še do danes znanstveno nerazjasnjen.

Centri pozitivnega in negativnega naboja so zaradi dipolne oblike molekule neenakomerno porazdeljeni in voda ima visoko dielektrično⁴ propustnost $\epsilon = 80$ (zrak in vakuum imata $\epsilon = 1$). To pomeni, da se dva naelektrena delca nasprotnih polov v vodi privlačita 80 krat manj kot npr. v zraku. Zato je voda tudi najboljše topilo. Medsebojne privlačne sile med molekulami ali atomi snovi, ki je potopljena v vodo, so zaradi tega do 100 krat manjše in snov se začne topiti (sladkor v vodi v samostojne molekule, sol v naelektrene delce – ione). V njej se raztopijo vsi elementi, tudi najtrši. Na koncu dobimo slano vodo – morje, v kateri so do sedaj našli preko 60 različnih raztopljenih elementov. Največ je v morju navadne soli in zato je morje slano. Znanstveniki so tudi dognali, da sta si morska voda in kri po strukturi zelo podobni. Nikoli pa ne moremo govoriti o čisti vodi brez primesi. Voda ima zmeraj nekaj nečistoč, raztopljenih plinov, elementov, mineralov, itd. Absolutno čiste vode ni v naravi. Najboljši približek čiste vode dobimo samo z elektrolizo.

Pa še ena čudna lastnost vode nam dela preglavice. To je njena površinska napetost. Na površini se vodne molekule privlačijo linearno samo z ene strani, kar povzroči, da se molekule vpijajo v notranjost in nastane zelo velika privlačna sila (72 din/cm), ki stiska površino vode; zato ima kapljica vode obliko kroglice, zaradi katere ne more zmočiti mnoge elemente, npr. mastne površine, gladke

³ Hidrid: spojina vodika z drugim elementom.

⁴ Dielektrik: izolirna snov glede na njene lastnosti v električnem polju. Slab dielektrik se v VF električnem polju močno segreva.

površine. Zato so tudi izumili milo, ki toliko 'zmehča' vodo, da spere mastne madeže. Podoben efekt dobimo tudi s segrevanjem vode, kajti vroča voda ima zelo majhno površinsko napetost.

2. DODATNE RAZLAGE PRI RAZUMEVANJU VODE

BIOFOTONI

Biofotoni so 'majhna energetska telesa', ki jih zasledimo v tekočinah vseh živih bitij in tudi drugje. Gaston Maessens pravi, da so biofotoni zgoščena čista svetlobna energija. Izraz *bio* v besedi **biofoton** nakazuje na izvor fotonov, izraz *foton* pa na optično razlago. Biofotoni so zelo šibki elektromagnetni valovi v spektru vidne svetlobe. Vse žive celice rastlin, živali in ljudi sevajo biofotone, ki jih s prostim očesom ne moremo videti, lahko pa jih merimo s posebno opremo. Prisotni so tudi v hrani in vodi ter imajo negativni električni naboj. Jakost njihovega sevanja se razlikuje in je lahko od nekaj fotonov do več sto fotonov na sekundo na cm² površine v spektru od 200 do 800nm. Eksperimentalni rezultati nakazujejo⁵, da biofotoni izvirajo iz koherentnega fotonskega polja znotraj živih organizmov, konkretno iz DNK, z nalogo medcelične in celične regulacije ter telesne komunikacije. Biofotoni, ki se sproščajo iz DNK in vstopajo v DNK zelo verjetno povezujejo celice, tkiva in organe v telesu in delujejo kot komunikacijsko omrežje telesa v funkciji baznega regulatorja vseh življenskih procesov. V biokemični teoriji (BCT) so biofotoni energetski ostanki pri metabolizmu znotraj celic – oksidaciji. V koherentni teoriji (CT) pa urejajo komunikacijo znotraj bioloških sistemov žive materije. Biofotoni tudi oddajajo aktivizacijsko energijo, s katero se aktivirajo vse biokemične reakcije v celici v pravem času in na pravem mestu. Procese morfogeneze, rasti, celičnega razlikovanja in regulacije lahko razložimo z regulativno aktivnostjo koherentnega biofotonskega polja. Koherentno biofotonsko polje možganov in živčnega sistema podaja osnovo za razumevanje spomina in drugih fenomenov povezanih z našo zavestjo, nefizikalnim svetom in psiho. Na osnovi teh spoznanj in novih raziskav bodo temeljile nove diagnostične metode v medicini, poljedelstvu in okoljevarstvu. Razumevanje fizikalnih, kemičnih in bioloških lastnosti biofotonov bo osnova za novo teorijo o življenju in zdravljenju (homeostaza – samoregulacija).

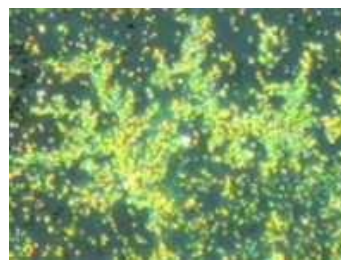
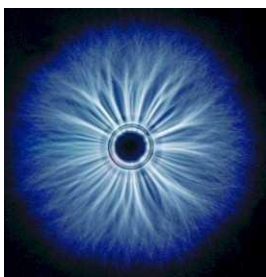
Edine celice, ki ne oddajajo biofotonov, so rdeče krvničke. To si razlagajo z neprisotnostjo aktivnega kromatina v rdečih krvničkah. Rdeče krvničke so tudi edine celice, ki se ne delijo. Zaradi mnogih danes nepoznanih lastnosti so se biofiziki pospešeno lotili bazičnih raziskav o rdečih krvničkah.

Voda zaradi dipolne strukture molekul, ki so osnova kristalne organiziranosti, dodatno deluje kot tekoči zapisovalec frekvenc, ki jih oddajajo delci, s katerimi stopi v stik na svoji poti. Te frekvence shranjuje kot magnetni zapis znotraj svoje mikrostrukture. Ko na koncu svoje poti voda priteče iz pipe, je ne samo kemično, ampak tudi frekvenčno onesnažena in zaradi nenaravnega gibanja brez energije - biofotonov. Raziskave na področju revitalizacije vode prikazujejo spremembe v strukturi revitalizirane vode, pa tudi v sevanju biofotonov. Pri mikroskopski analizi tekoče vode so ugotovili, da se vode razlikujejo predvsem po količini biofotonov. Pitna voda, ki teče po ceveh, je skoraj brez biofotonov. Tako vodo imenujemo mrtva voda. Implozijsko gibanje vode, ki odgovarja naravnemu spiralnemu gibanju, v vodi restavrira biofotone in voda postane zopet živa, energetsko polna.

⁵ Leta 1923 jih je prvi odkril ruski znanstvenik A.G. Gurvich in jih poimenoval mitogeni žarki. Leta 1974 je nemški biofizik Fritz-Albert Popp dokazal njihov obstoj in izvor. S tem se je začelo novo obdobje raziskovanja mejnih področij znanosti, predvsem razumevanje življenja in zavesti.

(Biofotoni nastanejo kot energetski ostanek pri notranjem izgorevanju vode(oksidaciji) – reorganizaciji povezav kisik/vodik). Pravilni - koherentni vodni skupki omogočajo prenos teh energetskih delcev neposredno v celice telesa. Biofotoni tvorijo takoimenovano auro – bioenergetsko telo, ki obkroža vse žive organizme in vodo. To bioenergetsko telo ima zmeraj obliko fizičnega telesa. S Kirlianovo metodo fotografiranja aure je bilo dokazano, da ima bioenergetsko telo semena neke rastline že obliko rastline, ki se bo razvila iz tega semena. V zadnjem času pa se zmeraj bolj utrjuje spoznanje, da je voda izvirni nosilec aure, kajti tudi voda ima svojo auro, vsi biološki organizmi pa vsebujejo največ vode.

Pri segrevanju bioenergetsko žive vode so odkrili še eno zanimivo lastnost. Voda, ki so jo segrevali nad 65°C , je zgubila vso bioenergetsko vrednost – postala je *mrtva* v biološkem smislu. Torej v taki vodi, ki so jo naknadno ohladili, živi organizmi niso več uspevali. Šele ko so to vodo pustili na soncu par tednov, je spet *zaživela*. Voda segrevana preko 70°C zgubi tudi vse *informacije* o snoveh, ki so bile v njej prisotne. Vnešena informacija se je po segrevanju ohranila samo pri nekaterih sistemih revitalizacije vode. Velja, da vodo bioenergetsko ubijemo, če jo segrevamo prek 70°C .

Slika 4: Kirlianova fotografija kapljice vode po pretoku skozi revitalizator

Slika 5: Voda iz pipe pred revitalizacijo

Slika 6: Voda iz pipe po revitalizaciji

IMPLOZIJA

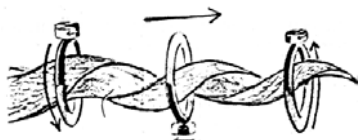
Gibanje vode je prvi raziskal in matematično definiral Paul Schatz (1898-1979), Viktor Schauberger (1885-1958) pa je postuliral definicijo žive vode⁶. Gozdni inženir in izumitelj Viktor Schauberger je na osnovi dolgoletnega opazovanja prostega gibanja vode že v 30-ih letih prejšnjega stoletja prišel do spoznanja, da je naravno gibanje vode implozijsko - centripetalno vrtničasto gibanje navznoter okrog osi gibanja. Ta način gibanja stremi k pospeševanju in zoževanju toka vode, kar akumulira kinetično energijo v obliki povečane hitrosti vode. Zato so vsi principi pridobivanja energije z eksplozijo/izgorevanjem/premočrtnim gibanjem nenaravni, imajo zelo majhen izkoristek in proizvajajo ogromno odpadkov.

Slika 7: VIKTOR SCHAUBERGER

Implozija je podtlačni (sesalni) proces, ki delce sili v gibanje navznoter in ne navzven, kot je to pri eksploziji. To notranje (centripetalno) gibanje pa ne sledi krožni poti do centra ampak spiralni

⁶ Živa voda ima organizirano interno strukturo, zato lahko rečemo, da je živa voda organizirano stanje materije in energije, zmožno shranjevanja in oddajanja informacij

vrtničasti poti. In to je osnovna skrivnost naravnega gibanja. Karakteristika vrtnice je tudi, da se zunanji deli gibljejo hitreje kot notranji. Vsa energija v naravi, vsi osnovni delci se gibljejo v vrtnicah, tudi energija v energetskih centrih telesa (čakre). To naravno vrtničasto gibanje lahko opazujemo pri tornadih ali doma v kadi, ko spustimo vodo. Voda se bo zmeraj poskušala gibati po poti najmanjšega odpora, kar ji vrtničenje tudi omogoča (zmanjšana upornost v spiralnem gibanju navznoter). Pravilni vzorec tega gibanja, oblika, razmerja in ukrivljenost poti imajo točno določeno matematično zakonitost - **Fibonaccijevo število PHI, ali zlati rez ($1 = 1: 1.618$)**.

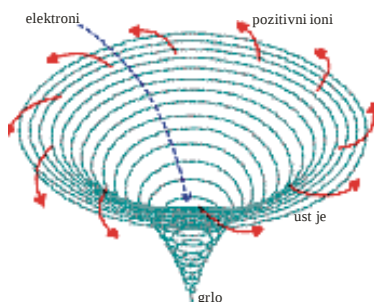
Slika 8: Vrtničenje vode

Harmonija te zavite dvojne spirale je edina dovoljena pot od materije proti energiji in nazaj (Daniel Winter).

Centrifugalna sila vrtnice odrija težke delce proti zunanjemu delu vrtnice, lahke pa proti centru. Gledano električno, se negativni ioni zraka gibljejo proti centru, pozitivni pa proti zunanjemu robu. Princip zračnega ali vodnega vrtnice je tudi ustvarjanje večjega tlaka zadaj in manjšega spredaj. In na tej osnovi bodo zgrajeni vsi energetski stroji bodočnosti. Zato je tudi premočrno gibanje, ki je vodilo današnjega tehnološkega razvoja, uporabljeno napačno in je v nasprotju z naravnim gibanjem. Z gotovostjo lahko rečemo, da naša celotna znanost temelji na napačnem razumevanju in uporabi gibanja. Vodna masa se skozi dvojno spiralo notranje vrtnični tako, da se posamezni deli vode na obrobju drugače vrtničijo, kot središčni. Na ta način se tako centrifugalna kot centripetalna sila 'združujeta' na sredini pipe in težki delci se zaradi tega gibljejo proti centru, lažji pa navzven. Voda se zaradi takega gibanja in notranjih krilc, ki se nahajajo na notranjem obodu revitalizatorja, navzven malo segreje, kar nadalje vodi v ločevanje kisikovih molekul v notranji regiji revitalizatorja in njegovo koncentracijo na periferiji. Zaradi povečanega izločanja kisika, se tudi vse bakterije skupaj z drugimi delci gibljejo proti zunanosti cevi. Na ta način se voda znebi vseh raztopljenih delcev. Istočasno se tudi kisikovi atomi ločijo od vseh karbonatov, ki so zmeraj prisotni v vodi in površinska napetost vode se zaradi tega zmanjša. Zmanjšanje površinske napetosti vodi v mehnično pospeševanje delcev navzven - samoočiščevanje in energetsko polnjenje centralno pospešene vodne mase.

Zaradi pospeševanja gibanja vode, se centralni del gibajoče vode hladi, plini ki nastanejo zaradi razpada karbonatov, se koncentrirajo vzdolž osi gibanja, kjer je najmanjša temperatura. Koncentracija upada z oddaljenostjo od centra gibanja. Kisik po drugi strani pa se koncentrira na obodu, kjer dosega svojo najbolj agresivno stanje.

Kisik potrebujejo tudi aerobične bakterije, ki razkrajajo biološke odpadke, ki se nahajajo v vodi. Zato je aerobična voda zelo primerna za zalivanje obdelovalnih površin. Po drugi strani pa neaerobične bakterije dobro uspevajo v vodi, ki ji primanjkuje kisika in v njej proizvajajo toksične odpadke (ecoli). Zato je tudi stoječa voda, ki se zadržuje po ceveh in ki nima dovolj kisika, toksična, v njej se hitro množijo anaerobične bakterije in na koncu je voda vprašljiva za pitje. V povprečju ima revitalizirana voda do 24% več kisika kot navadna pitna voda, ki priteče iz pipe. (Viktor Schauberger)

Centripetalno vrtničasto gibanje vode poveča gostoto vode, jo stisne in posledično se temperatura vode zmanjša, hladnejša voda teče hitreje in nastane nekakšen vakum, ki ga povzroči podtlak. Celoten proces generira diamagnetno silo – delci se porazdelijo ekvatorialno. Vrtničasto zaviti vzorci so pomembni pri oksidaciji vode (voda začne sevati biofotone), za boljše mešanje vode in za ohranjanje specifičnega ritma vode. Pri pravilnem vrtničastem gibanju vode se poveča njen električni naboj. S posebno

fotografsko tehniko lahko fotografiramo fotone revitalizirane vode - ti močnejše in jasneje sevajo.

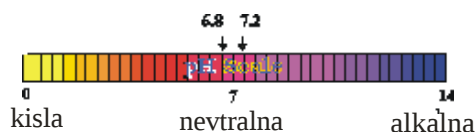
Slika 9: PRINCIP VRTINCA

Moč vode je naš najdragocenejši vir pridobivanja neomejene količine brezplačne energije. Na tem mora človeštvo graditi svoje upanje za prihodnost.

Nikola Tesla, 09.09.1915

Negativni vodikov ion H-

Ko vodik sprejme dodatni elektron, postane H- ion⁷. Ta novi elektron je zelo ohlapno vezan na orbiti vodikovega atoma, tako da se zelo hitro veže npr. s prostimi radikali. H- ion je spoznan kot osnovni nosilec energije pri fotosintezi (atmosfera na površini sonca je primarno sestavljena iz teh ionov) in tudi pri vseh ostalih energetskih procesih v organskih tkivih. V naravi najdemo prosti H- ion v ionizirani vodi, v plazmi, na površini zvezd, potreben je za izgorevanje, za električno praznjenje(strele), veliko ga je v visokoležečih gorskih izvirih, ledeniških izvirih, v organskih snoveh, predvsem v rastlinah in posledično tudi v drugih organizmih. Prosti elektroni se po telesu ne gibljejo samostojno, ampak vedno v navezi z vodikovim ionom. Pravimo, da je telo v zdravem stanju, če ima obilico H- ioniziranih molekul (teh je npr. veliko v svežem pomarančnem soku).

Slika 10: pH vode

V povezavi s prostimi H- ioni je kislost ali bazičnost vode⁸ ali količina relativnega vodika - rH⁹.

Osnovna kemijska procesa sta oksidacija in redukcija. Pri redukciji se elektroni molekulam dodajajo, pri oksidaciji pa se odvezajo. Dodajanje elektrona je v osnovi shranjevanje energije v reducirani komponenti, odvezanje elektrona pa pomeni osvoboditev energije iz oksidacijske komponente. Oba procesa sta povezana - ena komponenta je reducirana, druga pa oksidirana. Ta dva procesa skupaj imenujemo **redox reakcija**. V kisli raztopini se povečuje koncentracija vodikovih ionov H^+ , v bazni raztopini pa se zmanjšuje koncentracija vodikovih ionov H^+ in istočasno povečuje koncentracija hidroksilnih ionov OH^- .

⁷ Vodik najdemo v naravi v dveh izometričnih oblikah: para in orto. Na sobni temperaturi je 75% vodika v para- stabilni obliki. Leta 1950 je Simon Ruskin s pomočjo magnetnega polja spremenil parahidrogen v visoko energetski ortohidrogen- spremenil je spin vodikove molekule, vodik je postal mnogo bolj reaktiven.

⁸ pH: potencial vodika. To so pozitivno nabiti vodikovi ioni H^+ ; razmerje med H^+ in OH^- ioni, pH se zmanjšuje, ko se število H^+ povečuje, voda postaja bolj kisla; ko se število OH^- povečuje, postaja voda bolj bazična, rečemo da se pH se povečuje. $pH = \text{negativni logaritem koncentracije vodikovih ionov} = -\log(H^+)$. pH skala je tako logaritemska skala, kjer sprememba za eno pH enoto pomeni desetkratno spremembo vodikovih ionov. Vrednost pH14 pomeni bazno raztopino, pH7 je nevtralna, pH0 pa kisla raztopina. Idealno naj bi bil pH od 7.1 do 7.4

⁹ Tu se meri količina H- ionov v vodi. Skala začne pri - 42 preko - 28 do 0 in naprej do 28. Preko vrednosti 28 postane voda visoko oksidirana brez prostih elektronov, pod 28 pa jih je zmeraj več. Najboljša voda naj bi imela rH pod 22(zdravilna Hunza voda ima rH 21, svež pomarančni sok pa rH 7).

Živi organizmi so zelo občutljivi na pH vrednosti. Najbolje uspevajo v raztopini, katere pH vrednost je približno nevtralna. Telo razen celičnega jedra ima pH okrog 6.8. Kri in medcelična tekočina ima pH med 7.2 in 7.45. Stabilizacijo pH vrednosti v telesu uravnavajo posebni mehanizmi (encimi) imenovani *vmesniki* (*angl. buffers*). Vmesniki/encimi imajo zmožnost vezanja in odstranjevanja ionov iz raztopine, ko se njihova koncentracija začne povečevati; pri padanju koncentracije ionov pa jih začnejo oddajati. Na ta način telo uravnava drastične spremembe pH vrednosti.

Pri normalnem dihanju pridobimo okrog 2% aktivnega kisika (aktivni kisik ima liho število elektronov), pri aerobičnih vajah pa tudi do 20% - z visokim oksidacijskim potencialom. Zato je aktivni kisik v telesu nestabilen in odvzema elektrone drugim stabilnim celicam. Ta kemični mehanizem je koristen pri dezinfekciji (vodikov peroksid) ran ali kirurških inštrumentov. V telesu ima aktivni kisik zmožnost napadanja patogenih bakterij, virusov in odpadnih produktov celic. Problem nastopi, ko se količina aktivnega kisika v telesu tako poveča, da posamezni ioni postanejo prosti in začnejo napadati zdrave celice. V zvezi s temi procesi govorimo o prostih radikalih¹⁰ in antioksidantih¹¹ (H- ion je primarni antioksidant).

Primer: Gnitje nastopi, ko mikrobi v zraku začnejo napadati proteine in aminokisline, ki so npr. v jajcih, mesu in ribah. Rezultat so neprijetne substance, kot so vodikov sulfid, amonijak, histamini, indoli, fenoli in drugo. Te substance nastajajo tudi v prebavnem traktu. Vse pa so patogene (iz narave izvržene, nenaravne) in zelo rade povzročajo razne bolezni. Vodikov sulfid in amonijak lahko poškodujeta jetra. Histaminiki so povezani z alergienimi motnjami, indoli in fenoli pa se štejejo za kancerogene. Zato jih telo obravnava kot toksične in aktivira obrambne mehanizme: začne osvobajati posebne vrste belih krvničk neutrofile, ki nadalje začnejo proizvajati aktivni kisik. Sam kisik začne čistiti razpadajoče patogene snovi, s tem da jim krade elektrone. Če telo proizvede preveč neutrofilov (so prosti radikali), začnejo zdrave celice oddajati svoje elektrone, da bi nevtralizirale te proste radikale. Posedično začnejo zdrave celice odmirati, kar vodi v predstanje raznoraznih bolezni¹². Zato je pomembno, da se telo znebi teh prostih radikalov, preden začnejo škodovati zdravim celicam.

Funkcija prostih radikalov je samo ta, da kradejo proste elektrone (100.000 krat /s) in če ni dovolj antioksidantov (ki sami lažje oddajajo elektrone kot celice in jih s tem varujejo), mora celica oddati svoje elektrone. Zato je zelo pomembno, da telesu dodajamo H- ione, ki z oddajanjem elektronov nevtralizirajo proste radikale.

Pravimo, da se proces staranja neposredno veže na poškodbe celičnih membran in DNK, ki jih z odvzemanjem H- ionov povzročajo prosti radikali (čim starejši smo, tem manj prostih H- ionov imamo; izmerjeno posredno v urinu). Vsi antioksidanti oddajajo svoje elektrone. Tak primer je vitamin C, ki oddaja elektrone, dokler jih ima preveč, ko pa odda vse, se pretvori v prosti radikal in začne iz okolice sam agresivno krasti elektrone. Podobno se obnaša tudi vitamin E, vendar ko sam postane prosti radikal, ni tako agresiven kot vitamin C. Zato potrebujemo več vrst antioksidantov in ne samo enega. H- je edini antioksidant, ki ne postane prosti radikal, ko odda svoj elektron. H- odda svoj elektron, veže (zgori) kisik in postane najmočnejši antioksidant z tako majhnimi ioni, ki lahko trenutno potujejo po vsem telesu. S povečevanjem prostih H-ionov v telesu povečujemo sposobnost

¹⁰ Radikal: atom ima liho število elektronov na zunanji orbiti, pri nekaterih en elektron manjka; nastane v trenutku, ko se kisikov atom veže z drugimi molekulami. Ko prosti radikal nastane, sproži verižno reakcijo tudi pri drugih molekulah. Je zelo nestabilen in se takoj veže z drugimi molekulami. Npr.: Pri izogrevanju kisika se tvorijo prosti radikali.

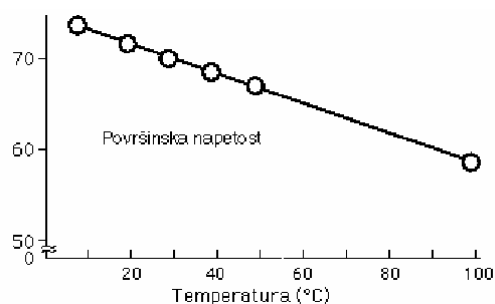
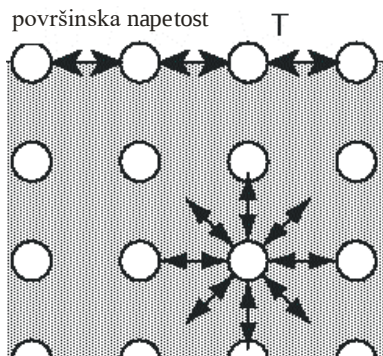
¹¹ Antioksidanti: so molekule (npr H- ion, C-vitamin, E-vitamin, beta-karoten, selen, glutin), ki se varno vežejo s prostimi radikali. Na ta način prekinjejo verižno reakcijo, še preden se vitalne molekule poškodujejo.

¹² Če so napadena jetra, lahko nastopi hepatitis, ciroza, rak; če je napadena trebušna slinavka, lahko nastopi diabetes in rak; če so napadena ledvica lahko nastopi vnetje ledvic, rak.

telesa, da se brani pred tujki kot so bakterije, virusi, kancerogene celice, ipd. H- ioni zmanjšujejo oksidacijski potencial (Redox) v telesu. S tem se poveča alkalnost telesa, stimulira se zdrava celična rast in ustvari se okolje, ki ne ustreza razvoju škodljivih bakterij in virusov.

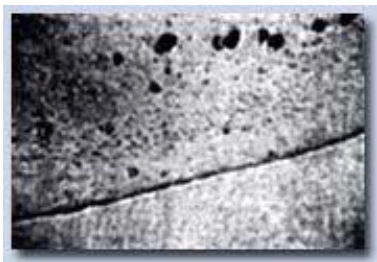
Površinska napetost vode

Vodne molekule se med seboj privlačijo (pozitivna vodikova regija ene molekule privlači negativno kislikovo regijo druge molekule). To imenujemo kohezija¹³, oziroma površinska napetost ali mokrost vode. Navadna voda ima površinsko napetost okrog 73 din/cm, celice pa za lažjo absorpcijo potrebujejo bolj mokro vodo s površinsko napetostjo celo do 45din/cm,.

Sl. 11: Privlačne sile med molekulami vode Sl. 12: Površinska napetost pada s segrevanjem vode.

Navadna in revitalizirana voda pod mikroskopom

Harmonična, cirkularna membrana vodne kaplice je ena izmed najvidnejših karakteristik žive vode

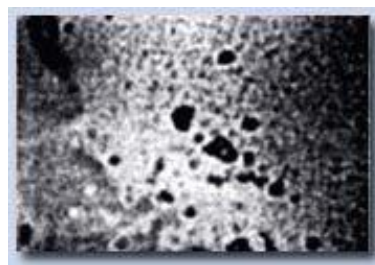

Nasprotno velja za energetske 'mrtvo' vodo. Tu je vidna deformacija membrane

¹³ Nasprotno od kohezije je adhezija: lastnost vode, ko vodne molekule privlačijo druge snovi (npr. kapilarnost)

Ko kapljica žive vode izhlapi, je na steklu dobro vidna mrežasta struktura.

Ko kapljica 'mrtve' vode izhlapi, na steklu ni nobene mrežne strukture, ampak samo drobci prahu.

Skrivnost življenja je v tem, da pravilno prehranjujemo celice ter da jim omogočimo odplakovanje vseh odpadkov in strupov. Če hranljive snovi skupaj z vodo ne morejo prodreti v celice zaradi previsoke površinske napetosti vode, potem celice dehidrirajo, se zastrupijo z lastnimi odpadki in umrejo. Da lahko sprejmejo potrebne hranljive snovi, so celice v neprestanem stiku z vodo. Čim manjša je površinska napetost vode, tem lažje ta prodira v celice, jih hrani in odplakuje odpadke.

Ionizirana voda

Z elektrolizo vode povečujemo njen redox potencial, zmanjšamo molekularno težo in povečamo pH. Proces pa lahko tudi obrnemo.

Koncentracijo prostih H- ionov merimo v mV z ORP(Oxidation Reduction Potential) metrom. Pozitivno vrednost ima navadna pitna voda (pomanjkanje prostih H- ionov). Te vrednosti lahko spreminjamo z elektrolizo vode in tako drastično povečamo število prostih H- ionov, pa tudi zmanjšamo velikost vodnih skupkov. ORP vrednosti se gibljejo od -1200 do 1200 mV. Bolj je ta vrednost negativna, več prostih H- ionov se nahaja v vodi. V zadnjem času je redox potencial poleg biofotonov postal primarni podatek, ki določa kvaliteto vode.

Pri elektrolizi se ob negativni elektrodi katodi zbirajo kationi, pozitivni ioni, ki tvorijo katodno vodo, alkalno vodo. Na katodni strani H⁺ ioni pridobijo proste elektrone in se spremenijo v aktivne H- ione. To vodo nekateri imenujejo tudi **reducirana voda**, kajti vodne molekule so povezane v manjše skupke kot pri navadni pitni vodi. Reducirana voda pridobi proste elektrone (redox vrednost med -250mV in -350mV), velikost skupkov se zmanjša na 5 do 7 molekul in pH se poveča na 9. Okrog pozitivne elektrode anode se zbirajo anioni, negativno nabiti ioni, ki tvorijo anodno - oksidirano vodo, kisloto. Okrog anode namreč OH- ioni zgubljajo elektrone in postanejo OH, kar rezultira v produkciji O₂ in H₂O₂. **Oksidirana voda** zato nima prostih elektronov (redox vrednost je med 700mV in 800mV), vodni skupki so večji od 10 molekul, pH pa se zmanjša na 4.

Oksidirana voda je oksidacijski agent, ki bakterijam odvzema njihove elektrone in jih na ta način ubija. Zato je ta voda primerna za umivanje rok, sveže zelenjave in sadja, za sterilizacijo ran in kirurških naprav, za zdravljenje gljivic med prsti nog, za opekline, za odprte rane (diabetes), za mozolje, itd. Še močnejša **hiperoksidirana** (redox >1050mV, pH < 2.7) voda je dokazano koristna pri uničevanju MRSA (Methicillin Resistant Staphylococcus Aureus).

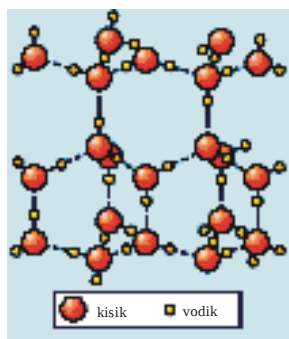
Zelo uporabna pa bo oksidirana voda postala v poljedelstvu. Izsledki v zadnjih letih so pokazali, da kulture, ki jih škropimo s to vodo, ostanejo zdrave tudi ko gljivice in druge rastlinske bolezni uničijo celotni pridelek na ostalih njivah. Hiperoksidirana voda ni toksična, zato pri škropljenju

polj ne uporabljamo zaščitnih oblek. Pomembno je tudi to, da pri takem tretiranju ni nevarnosti akumulacije toksičnih kemikalij, zato ostaja zemlja ekološko čista. Rastline škropljene s hiperaktivno vodo namreč ne potrebujejo nobenih kemikalij, s katerimi običajno ščitimo kulture na poljih.

Reducirana voda je zaradi svoje majhne molekularne teže¹⁴ (molekularni skupki so majhni) in visokega redox potenciala najmočnejši odstranjevalec aktivnega kisika iz telesa. NMR (Nuklearna magnetna resonanca) pokaže, da ima reducirana voda za polovico manjše skupke od navadne pitne vode. Zato reducirana voda tudi lažje prodira v celice in blokira oksidacijo bioloških molekul tako, da odda svoje proste elektrone aktivnemu kisiku. Reducirano vodo priporočajo pri vseh aktivnih dietah, kjer se hočemo znebiti dodatne teže in očistiti telo vseh strupenih snovi, ki nastanejo pri presnovi hrane.

Strukturirana voda

Slika 13: Vodne molekule povezane med sabo

V človeškem telesu krožita dva tipa vode: strukturirana¹⁵ in vezana voda. Strukturirano vodo najdemo v citoplazmi zdravih celic. Ima visoko topnost za telesne minerale. Strukturirana voda se skozi celične membrane zaradi svoje pravilne strukture prosto giblje po vsem telesu in na ta način prehranjuje in čisti celice ter vzdržuje medcelične komunikacije. Vezana voda je tista voda, ki sčasoma postane fizično vezana na druge molekularne strukture in zato nezmožna, da se prosto giblje skozi celične membrane. Ob rojstvu imamo visok odstotek strukturirane vode. Z leti se ta odstotek zmanjšuje in zaradi vse večje prisotnosti vezane vode nastopijo strukturne spremembe v celičnem tkivu. Strukturirano vodo lahko dobimo na več načinov: z uporabo svetlobe¹⁶, magnetov, s spremembo temperature, s

kvarčnimi kristali, piramidami in zvoki. Modra, vijoličasta in UV svetloba (energija severnega pola magneta) poveča alkalnost vode in malenkostno površinsko napetost. Rumena in rdeča svetloba (energija južnega pola) poveča kislost vode in zmanjša njeno površinsko napetost. Energija severnega pola ustavlja rast patogenih bakterij in rakastih celic, energija južnega pola pa poveča delovanje notranjih organov in izločanje endoktrinov. Površinsko napetost vode lahko zmanjšamo tudi tako, da jo za dalj časa položimo v/pod piramido. Ioni, ki so bolj topni v kisli vodi in ki povečujejo strukturo vode so vsi multivalentni ioni, pa tudi monovalentni ioni enaki ali manjši od natrija : Li^{+1} , Na^{+1} , H_3O^{+1} , Ca^{+2} , Mg^{+3} , Al^{+2} , OH^{-1} , F^{-1} . Ioni, ki so bolj topni v alkalni vodi, se imenujejo razbijalci strukturne vode - to so vsi monovalentni ioni, velikosti kalija in večji: K^{+1} , NH_4^{+1} , Rb^{+1} , Co^{+1} , Br^{-1} , I^{-1} , NO_3^{-1} , BrO_3^{-1} , ClO_4^{-1} . Strukturirano vodo lahko spreminjamo tudi z

dodajanjem mineralov tipa kalij - recimo silicijev nitrat. Energija piramide povečuje kislost in zmanjšuje površinsko napetost vode. Kvarčni kristali tudi vplivajo na spremembo strukture vode. Silicijev dioksid poveča viskoznost, ko se voda postavi med dve silicijevi plošči. Kristali imajo

¹⁴ molekularna teža: reducirana voda 18, betakaroten 150, vitamin E 153, vitamin C 176

¹⁵ Strukturirana voda: vodne molekule so povezane med seboj v skupke; molekule naj bi imele na zunanji orbiti tri dodatne elektrone. Zato je bolj energetska (živa) - ima večjo elektromagnetno energijo. Ti trije elektroni se vrtijo (spin) v nasprotni smeri urinega kazalca, kar vpliva na zmanjšanje površinske napetosti vode in na povezovanje z drugimi minerali in substancami prisotnimi v vodi.

¹⁶ Modra svetloba, vijoličasta, UV: Sončna svetloba opoldne, vse UV žarnice; zelena svetloba, svetloba jutra in pozno popoldne nevtralizira pH; rumeno in rdečo svetlobo izžarevajo navadne žarnice ter hladne in vroče bele fluorescentne žarnice

namreč piezoelektrično energijo¹⁷, ki se spreminja v odvisnosti od orientacije glede na geomagnetni pol. Raziskave na področju vpliva zvoka na strukturo vode še niso dokončane. Keely je ugotovil, da šesta oktava zgoščuje vodo, medtem ko jo deveta razteza.

Ena izmed metod detekcije vodnih skupkov je opazovanje kristalnih struktur vode. Raziskave na osnovi magnetorezonančne fotografije so pokazale, da se staranje veže na dehidracijo in spremembo strukture celične vode. Te prikazujejo tudi subtilne spremembe v posameznih molekulah, ki jih drugače ne bi mogli zaznati. Z leti imajo celice vedno manj vode, strukturirana voda pa se vedno bolj veže na nezaželjene makromolekule in pravičnih vodnih skupkov je v celicah zmeraj manj. To vodi v zmanjšanje medcelične komunikacije, oslabi se prehranjevanje in toksično izpiranje celic (Dr. Lee Lorenzen). Absorpcija vode v celice je zato odvisna od velikosti vodnih skupkov in njihove geometrične oblike. Čim manjši so in čim bolj geometričnih oblik (heksagonalnih), tem lažje prodirajo skozi debelo črevo in naprej v vse celice. Vodne molekule, ki so organizirane v majhne heksagonalne skupke, se prilegajo in ustrezajo heksagonalnim kanalom v celičnih membranah in znotraj celic, tako da lahko v celice dostavljajo hranljive snovi in odplakujejo strupene. Torej, če hočemo izboljšati prehranjevanje in detoksifikacijo celic ter medcelično komunikacijo, moramo uživati strukturirano vodo. Strukturirana voda naredi v celicah in tkivih zdravo alkalno osnovo, ki onemogoča razvoj bolezni.

Zadnja leta pospešeno raziskujejo kvantne lastnosti vode, ki bi bile lahko osnova prostorskih lastnosti vode. Celice med seboj komunicirajo preko 'radijskih' signalov (Alfred G. Gilman, 1994). Prenos signalov omogoča prav strukturirana voda (ali v 'prstan' povezane vodne molekule), ki je prisotna v celicah. DNK v celicah preko rezonantnih frekvenc oddaja in sprejema informacije. Jedro DNK ima namreč obliko dvojne spirale, okrog katere se združujejo visoko organizirani skupki vode. Voda je v organizirani obliki večplastno prisotna tudi na površini medceličnih proteinov in v celičnih membranah. Zaradi tega imajo celice individualne in skupinske rezonantne vzorce, ki se z leti spreminjajo. Ti rezonantni vzorci se lahko spreminjajo – uglasijo tako, da proizvajajo koristne učinke na tkivo in posamezne organe.

Pri spreminjanju strukturirane vode je treba meriti in upoštevati pH, ORP, dielektrično prevodnost, UV spektrofotometrijo, površinsko napetost, viskoznost, gostoto, temperaturo vrelišča in ledišča, formiranje kristalov ledu, formiranje kristalov, ko vodo osušimo, topnost mineralov, biološke aktivnosti in zdravilne lastnosti.

Reverzna osmoza

V zadnjem času je zmeraj več trgovcev, ki ponujajo aparate, ki proizvajajo vodo destilirano (očiščeno) z reverzno osmozo in ki naj bi bila najboljša za človekovo zdravje.

V tem poglavju podajamo osnovna pojasnila v zvezi z reverzno osmozo. Bolj zahtevni bralec ali potrošnik očiščene vode pa mora za dodatna pojasnila povprašati kakega strokovnjaka.

Henry Dutrochet (1776-1847), francoski biolog, je brezuspešno raziskoval celične osnove rastlin in po naključju odkril osmozo.

¹⁷ število utripov : 9/mm, če je vodilni kot kristala usmerjen na jug, 6/mm, če je vodilni kot kristala obrnjen na zahod, 4/mm če je vodilni kot kristala obrnjen na sever in 14/mm, če je vodilni kot kristala obrnjen na vzhod. Piezoelektrična energija kristala bo ojačala variacije v pritisku, ki ga povzroča zvok, medtem ko bo piroelektrična energija reflektirala spremembe v toploti, ki jo proizvajajo različne svetlobne frekvence.

Osmoza je lastnost vode, da teče skozi napol propustno membrano, ki drugače blokira prehod soli in ostalih raztopljenih snovi. Osmoza je fundamentalni efekt v vseh biooških sistemih. V praksi se uporablja za čiščenje vode, za razsoljevanje morske vode, za mnoge industrijske procese, v bioloških laboratorijih, itd.

Princip delovanja:

Ko sta dve raztopini z različnimi koncentracijami ločeni s popropustno membrano, bo voda tekla iz prostora z manjšo koncentracijo v prostor z večjo koncentracijo. Ta pretok lahko zaustavimo ali celo preusmerimo z vplivanjem npr. zunanji pritisk na stran z večjo koncentracijo. V tem primeru govorimo o reverzni osmozi.

Če so raztopljene molekule na samo eni strani, potem imenujemo pritisk, ki zaustavi tok, osmozni pritisk.

Osmoza je reverzni termodinamični proces. Smer vodnega toka skozi membrano se namreč s pravilno visokim pritiskom lahko vedno spremeni, za razliko od npr. če stopimo žlico sladkorja v čaj, ga ne moremo dobiti v isti obliki nazaj - nereverzibilni termodinamični proces. Reverzibilnost je ena izmed najvažnejših zakonitosti termodinamike.

Reverzno osmozo imenujemo tudi hiperfiltracija, kajti sam proces omogoča odstranjevanje vseh delcev iz ene raztopine, npr. onesnažene vode. Zato se reverzna osmoza uporablja za čiščenje voda, npr. slane vode, za odstranjevanje barvil, okusa iz tekočin. Uporabljamo jo za čiščenje etanola, glikola, itd. Najbolj pogosto pa se uporablja za čiščenje vode.

Reverzna osmoza uporablja polpropustno membrano, ki prepušča samo čisto vodo v drugo posodo, v prvi pa se zadržujejo vse nečistoče. Tehnologija se je že tako razvila, da se membrana sam čisti. Čiščenje se doseže z zunanjo silo, ki je običajno pritisk.

Z reverzno osmozo se znebimo bakterij, soli, sladkorjev, delcev, barvil in drugih nečistoč, ki imajo molekularno težo večjo od 150-250 daltonov. Najlažje se znebimo nabitih delcev (pozitivni ali negativni ioni, npr. soli), torej bolj je električno nabit delec, lažje se ga znebimo. Vendar se z reverzno osmozo znebimo tudi vseh koristnih mikromineralov, ki so prepotrebni za človeško zdravje.

Voda, ki jo dobimo z reverzno osmozo, naj bi bila najboljša voda za pitje, če je seveda dodatno revitalizirana.

V različnih prispevkih različnih trgovcev pripomočkov za izboljšanje pitne vode pa se omenja tudi kot voda, ki je kislja, agresivna,lačna, onesnažena in skratka neprimerna za pitje.

Poglejmo si te razlage bolj podrobno.

Kislost vode povzroča predvsem dodajanje fluora v vodo ter kisli dež. Nobena filtracija ne izloči fluora (v obliki hidrofluorosilicijeve kisline, ali sodium fluorid) iz vode. Tudi po reverzni osmozi se del fluora še vedno nahaja v vodi, vendar zaradi zelo majhne količine ni več tako škodljiv za telo. Torej vnos fluora v vodo lahko kontroliramo, zmanjšamo in v času tudi povsem ukinemo. To pa ne velja za kisli dež, ki pronica v zemljo in posledično v vse vode. V ta namen različni proizvajalci ponujajo različne katalizatorje ali pripravke, ki povečajo alkalnost vode. **Če to vodo še dodatno strukturiramo v heksagonalne skupke, se kislost nevtralizira(Dr. Mu Shik Jhon).**

Po drugi strani pa destilirana voda zgubi vso živost, zato jo moramo revitalizirati.

Reverzna osmoza uspešno odstranjuje vse umazanije iz vode, kot so npr. sulfati, nitrati, težke kovine, aluminij, bakterije in večino virusov. Vendar se v vodi še zmeraj ohranijo frekvence strupenih snovi. **Zato moramo to vodo še dodatno revitalizirati (implozijski postopki), kjer se te frekvence zбриšejo.**

Z reverzno osmozo odstranimo skoraj vse mikromineralne iz vode, zato je ta voda dokaj neprevodna in kot taka neprimerna za pitje. Da bi postala pitna, ji moramo dodati še osnovne potrebne minerale (npr. koralni kalcij ali druge vire mikromineralov).

3. ELEKTROMAGNETNE LASTNOSTI VODE

Voda in magnetizem¹⁸

Zaradi stalnega gibanja elektrona v njegovem elektronskem ovoju okrog jedra predstavlja vsak atom ali molekula neko vrsto elementarnega magneta. Obstajata dve vrsti magnetnega polja: enosmerno magnetno polje, najbolj poznano je magnetno polje zemlje, jakosti okrog 0.4G ter izmenično elektromagnetno polje, ki se pojavlja tam, kjer se gibljejo elektroni ali ioni (kjer teče električni tok).

V primeru vplivanja magnetnega polja na vodo pride v poštev samo enosmerno magnetno polje, kjer uporabljamo stalne magnete.

Že v šestdesetih letih prejšnjega stoletja so ruski znanstveniki prišli do spoznanja, da magnetno polje vpliva na vodo. Najbolj poznana aplikacija je raztapljanje kalcita v ogrevalnih ceveh in parafina v naftovodih. Beton napravljen s pomočjo magnetizirane vode je mnogo bolj trden in odporen na atmosferske vplive. Ugotovljeno je tudi bilo, da magnetizirana voda blagodejno vpliva na rast poljščin in obnašanje živali (knjiga Magnetiranje vodnih sistemov, V.I.Klase, Moskva, 1982). Večina poljščin je po zalivanju z magnetizirano vodo imela za najmanj 20% večji donos. Živali so postale odpornejše, krave so dajale več mleka, kure več jajc in povečala se je njihova rodnost.

¹⁸ Glede na material ločimo več vrst magnetizma:

Stalni magnetizem (feromagnetizem); magnetizem nastopi v železnih materialih pri določeni temperaturi; vpliv magnetnega polja pod določeno temperaturo (Curie točka) povzroči tako veliko magnetizacijo snovi, da postane magnetno zasičena in magnetizem se trajno shrani. Feromagnetni materiali povečujejo vrednost magnetne indukcije magnetnega polja, ki so mu podvrženi. Stalni magneti pod vplivom močnih vibracij ali temperature izgubijo svoje magnetne lastnosti – se razmagnetijo. V feromagnetike spada železo, jeklo, kobalt, nikel,...

Diamagnetizem; magnetizacija v nasprotni smeri od magnetnega polja; diamagneti: minerali, snovi, ki se medsebojno odbijajo; negativna občutljivost na magnetno polje; diamagnetne snovi niso trajno magnetizirane, ampak se namagnetizirajo v magnetnem polju. Diamagnetiki neznatno zmanjšajo magnetno indukcijo magnetnega polja, ki so mu podvrženi. Večina organskih sestavin in rastlin je diamagnetnih, vendar je tu prisoten zelo šibak magnetizem, ki ga druga magnetna polja daleč presegajo. S časom, ko vpliv magnetnega polja zamre, izgubijo diamagnetno lastnost. Če so rastline diamagnetne in zemlja paramagnetna, potem govorimo o yin in yangu vrta. Diamagnetiki so srebro, baker, svinec, vodik, voda,...

Paramagnetizem; atomi substance imajo magnetni moment (spin), ki jim omogoča, da se postavijo v vrsto v smeri magnetnega polja; paramagneti so materiali, ki se premaknejo v smeri magneta. Pri paramagnetizmu se vrednost indukcije magnetnega polja samo neznatno poveča. Paramagnetiki so platina, aluminij, kisik,...

Permeabilnost; propustnost magnetnega polja, permeabilnost vakuma je ena, vse ostale snovi pa imajo večjo permeabilnost.

Osnovna tehnika magnetiziranja vode je, da jo spuščamo med dvema različnima magnetnima poloma tako, da vodni tok seka silnice magnetnega polja.

3. 2 Naravno magnetizirana voda

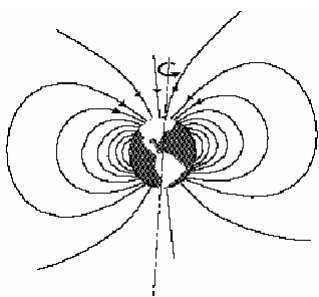
Vpliv geomagnetnega polja na rast rastlin je prvič znanstveno dokazal Louis Pasteur leta 1862 (hitrejša fermentacija).

Na vodo, ki teče skozi zemljo, vpliva zemeljsko magnetno polje (velikosti okrog 0.4G). Voda ima zato večji potencial (raztopljeni minerali postanejo električno nabiti, naboj povzroči ločitev mikroelementov iz vodnih skupkov) kot kamnine/rudnine in s tem ustvarja privlačno silo, zaradi katere se v njej raztapljajo različne soli (npr. Ca in Mg).

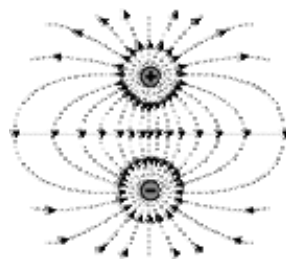
Geomagnetno polje spreminja fizikalne lastnosti vode. Voda, ki teče skozi geomagnetno polje, pridobiva proste elektrone. Vpliv magnetnega polja prek vode se kaže v stimuliranju in uravnavanju telesnega magnetizma. Telesni magnetizem nadalje stimulira biokemične procese, ki so osnova telesnim komunikacijskim sistemom in telesnemu samozdravljenju. Mineralov, ki so odgovorni za aktiviranje magnetizacije v telesu, po prehodu skozi različne vodovodne sisteme ne najdemo več v pitni vodi. Zato jih moramo dobivati na drug način, da vzdržujemo magnetno stabilnost telesa. Naravno magnetizirana voda ima sposobnost komuniciranja in prenosa informacij iz ene molekule na drugo, iz ene celice v drugo, iz enega organa v drug organ telesa in zelo hitro (trenutno) koherentno po vsem telesu. Da se voda lahko prosto giblje, morajo biti njene molekule točno določenih velikosti- organizirane strukture- pravilno veliki skupki, kar je v svojem bistvu naravno magnetizirana voda (**nariwa**: popolna harmonija po japonsko).

Če so mikroelementi, ki so prisotni v vodi, tudi namagnetizirani, lahko nase vežejo strupe in ostale odpadke, ki se nahajajo v celicah in voda jih zlahka odplakne – izloči iz celic. Naravno magnetizirana voda razbija vitamine in minerale v manjše molekularne skupke, tako da ti lažje prodirajo v celice.

Kovinske cevi, po katerih kasneje teče voda do naših pip, imajo po drugi strani višji potencial kot voda (voda izgubi svoj naboj) in raztopljene soli začnejo nazaj kristalizirati in se nabirati po cevi (topni kalcijev bikarbonat se spremeni v netopni kalcijev karbonat, ta postane toplotni izolator - kalcit, zelo težko odstranljiv in predstavlja največji tehnološki problem pri transportu vode po vodovodnih ceveh, pa tudi pri drugih vodnih sistemih, npr. pri grelnih napravah).

Sl. 14a: Magnetno polje Zemlje

Sl. 14b: Silnice magneta

Voda ima zaradi svoje bipolarne lastnosti (pozitivni kationi in negativni anioni) in množice raztopljenih mineralov (mikroelementov) navadno negativni električni potencial. Vodna molekula se v odvisnosti od magnetnega pola, ki je bližje eni strani molekule, zavrti v eno ali drugo smer. Na splošno velja, da pozitivni torej razširjajoči vpliv polja južnega pola magneta, poveča mobilnost ionov, kar nadalje znižuje površinsko napetost vode - minerali se v njej lažje raztapljajo - lažje se

odstranjujejo kalcit in ostale usedline, ki se nabirajo po ceveh. Po drugi strani pa negativno, privlačno polje severnega pola magneta povečuje združevanje molekul v večje skupke, poveča se površinska napetost vode. Magnetno polje južnega pola spremeni spin vodikovega elektrona tako, da se premakne bližje h kisikovemu atomu. Zaradi tega se spremeni dolžina in kot vezi med vodikovima in kisikovim atomom (od 105° na 103°) in vodne molekule se začnejo združevati v enosmerno orientirane skupke. Negativni naboj nemagnetizirane vode se pod vplivom južnega magnetnega polja spremeni v pozitivni. Kalcijev karbonat v taki vodi ne kristalizira, tisti, ki pa je že v kristalni obliki, se naknadno raztopi. Vodni skupki, ki se formirajo okrog raztopljenih mikroelementov, se razbijajo, molekule se polarizirajo in še bolje raztapljajo vsebovane soli. S povečano topnostjo kalcijevega karbonata se zmanjša tudi pH vode, poveča se število prostih H ionov, minerali se v koloidni obliki enostavno izpirajo in se ne nabirajo po ceveh. Elektromobilnost vode se poveča, kar se lahko dokaže z zelo enostavnimi testi¹⁹.

Umetno magnetizirana voda

Umetno magnetiziranje vode z magnetnim poljem jakosti od 500 do 4000G povzroča hitrejšo delitev celic poznano kot razpad tkiva²⁰. Na ta način se zelo enostavno pobijajo koliformne bakterije in različne alge, ki se tvorijo v bazenih. Takó magnetizirana voda negativno vpliva na celično tkivo in je nezdrava za črevesje in ledvice. Če pa s to vodo zalivamo rastline, povzroča hitrejšo dozorevanje - pospeši se proces staranja. Izmenično magnetno polje nima pozitivnega vpliva na vodo.

Natančnih in znanstveno dokazljivih izsledkov vpliva magnetnega polja na fizikalne lastnosti vode ni mnogo. Potrebno bo še nekaj let, da bi z gotovostjo lahko trdili, katere vplive ima magnetno polje na vodo. Rečemo lahko, da ima naravno magnetizirana voda veliko dobrih učinkov, še več pa jih bomo odkrili v bližnji bodočnosti. S poskusi so prišli tudi do drugih spoznanj: pri segrevanju vode nad 65°C se je večina efektov magnetizacije izgubila. Magnetizacija vode je povzročila brisanje vseh od prej pridobljenih informacij, torej tudi koristnih.

Informacijski (energetski) zapisi v vodi – spomin vode

Iz organiziranosti vodnih molekul izhajajo tudi njene energetske lastnosti, razvidne v njenih lastnih frekvencah. Takoimenovane 'čudežne' vode sevajo do sedem različnih frekvenc. Moč in vpliv posamezne frekvence se razlikujeta pri vsaki taki vodi. Še več, znanstveniki so ugotovili, da se te frekvence širijo na druge vode tudi brez dotika, dovolj je, če je neka druga voda blizu 'zdravilne' vode in ta se že 'naleze' njenih frekvenc²¹. Ugotovili so celo, da zvoki, barve in frekvence skupaj določajo neko bolezensko stanje. S frekvenčno analizo že ugotavljajo stanje vsakega organa v telesu in ga s pravimi frekvencami tudi sinhronizirajo in pozdravijo. Kot prenašalec teh frekvenc pa se je najbolj izkazala prav voda, ki je tako in tako prisotna v vseh organih telesa. Že nekaj časa velja, da ima voda lastnost shranjevanja informacij točno določenih frekvenc. Voda te informacije s frekvenčno resonanco celo prenese v druge organske sisteme. Zato je tudi voda, čeprav prekuhana,

¹⁹ Voltmeter z LED diodami meri mV pred in po magnetizaciji: sprememba od -0.5mV na nekje $+1.0\text{mV}$, torej povečanje do 1.5mV ; to povečanje se lahko ohrani tudi nekaj mesecev - Science News, 6. September 1980.

²⁰ Pospeši se deljenje celičnega jedra, ne pa tudi celične membrane. Jedro se razdeli v dva dela znotraj ene celice, površina celične membrane ostane relativno konstantna, celična jedra začeta stradati in celica zaradi podhranjenosti umre.

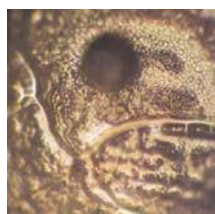
²¹ Dr. David Schweitzer je bil prvi, ki je uspel fotografirati vpliv misli na vodo in s tem dokazal, da ima voda lastnost tekočega spomina. Leta 1996 je odkril nov postopek fotografiranja shranjenih frekvenc v vodi.

destilirana, filtrirana in očiščena vseh bakterih, strupov, pesticidov, težkih kovin še vedno frekvenčno umazana, saj v sebi zadržuje elektromagnetne frekvence tistih snovi, ki so bile prisotne pred čiščenjem ali filtriranjem. In informacija o onesnaženi vodi, torej o strupenih snoveh, ki so bile prej v vodi, se prenese naprej. To lastnost vode razlagajo z vse prisotnim energetskim poljem imenovanim Qi polje (biopolje)²². Qi polje naj bi bile vibracije, ki jih povzroča gibanje elektrona na subatomske nivoju. Po teoriji biopolja je voda imela svojo prvotno primarno vibracijo, ki pa se je preko zunanjih vplivov v času močno deformirala.

S pomočjo posebnih metod (umetno obsevanje vode) je mogoče izbrisati informacijo o onesnaženosti, vendar je še najbolj zanesljiva metoda, ki jo uporablja narava sama, npr. vrtinčenje, spiralno gibanje vode. Zato je tudi izvorna voda, voda pod slapovi 'prava živa' voda, kar se zopet lepo vidi pri kristalih zmrznjene vode, Voda namreč v svoji 'nepokvarjeni' podobi zmeraj dobi obliko šesterokotnika (osnovna struktura snežinke, ki potem skozi gibanje pridobiva na kompleksnosti oblike). Lahko rečemo da nobena snežinka ni podobna drugi, pa vendar je njena osnova šesterokotnik. Da bi nekdo z gotovostjo trdil, da je njegova voda čista, bi moral k njeni kemični analizi dodati tudi vse v njej shranjene frekvence - torej njeno frekvenčno izkaznico od 0 Hz pa tja do Giga Hz področja. Frekvenčno koherenco vode lahko opazujemo v različnih oblikah vodnih kristalov.

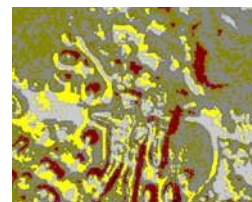
Sl. 15: Popolna oblika kristala vode

Sl. 16: Onesnažena voda

Sl. 17: ljubezen

Sl. 18: Onesnažena voda

V energetskem smislu se frekvenčno/resonančne lastnosti vode spremenijo takoj, ko ta pride v stik s težkimi kovinami, npr. s svincem, kadmijem itd. Voda si ob stiku z njimi zapomni njihove frekvence, ki jih kasneje ne moremo enostavno odstraniti.

Jacques Benveniste, ki je dokazal, da ima voda spomin, je tudi ugotovil, da nizkofrekvenčna radiacija in toplota zmanjšujeta homeopatsko moč. Dr. Schweitzer je dokazal, da fluorescentna svetloba spreminja strukturo vode tako, da ta osuši celične membrane (če pijemo to vodo, usta postanejo zelo hitro suha).

V elektroniki velja, da različna povezanost molekul predstavlja koherentne vzorce, ki določajo enovito informacijo znotraj skupka. Tak primer je gama-ferit, ki se uporablja za shranjevanje informacij v digitalni obliki. V odvisnosti od njegove strukture, ima vsaka molekula svoj oscilacijski vzorec, ki je razviden s spektroskopijo.

²² Eter (prana, Qi, Orgon) je dinamična vibracijska energija; hipotetični medij - širok spekter vibracij, ki okupirajo prazen prostor, ki jih sestavlja negativno nabita planetarna energija in pozitivno nabita kozmična energija in po katerem potuje svetloba in druge oblike sevanja. Energija etra omogoča gibanje planetov, zvezd in vesolja v neskončnost (perpetualna gonilna sila). Planetarna energija ima materinske hranljive kvalitete (yin), kozmična pa očetovske (yang). Ko se ta dva aspekta energije združita v pravem razmerju, ustvarita energetsko polje, v katerem je eter tako koncentriran, da se formira masni delec. Tako formiran masni delec seva svoje lastno biomagnetno polje (aura), ki se veže na prvotno energetsko polje. Najbolj verjetna razlaga etra je s poljem ničte točke.

Tako voda kot etilni alkohol imata z reorganizacijo svojih skupkov sposobnost formiranja (vstopanja v) trajnih (v določenem času nespremenljivih) oscilacijskih vzorcev. Različno organiziranost skupkov opazujemo s spektroskopijo.

Vendar vse naštetе lastnosti niso dovolj, da bi z gotovostjo trdili, da je taka voda primerna za pitje. Še posebej zanimiva je raziskava dr. Masaru Emota, ki je kristaliziral različne vzorce vode in jih nato s posebno tehniko fotografiral. Čista, tako imenovana zdravilna voda je zmeraj imela v svoji osnovi heksagonalno strukturo (osnovo vseh kristalnih struktur je podal Platon v Sveti geometriji), medtem ko so imele fotografije umazane, kontaminirane vode zmeraj deformirane oblike. Vendar to niti ni bilo tako presenetljivo. Še najbolj zanimivo je to, da je voda spreminjala svojo kristalno strukturo tudi v odvisnosti od glasbe ali zvokov, ki jim je bila izpostavljena. Voda je reagirala celo na izgovorjene besede (npr. 'hvala', 'gnusiš se mi', 'Hitler', knjiga *Message of the Water*, Dr. Masaru Emoto). Voda je reagirala na prikazano sliko nedolžnega otročička. Fotografije kristalizirane vode so pokazale tudi, da če je bila v vodi esenca kamilice, se je voda grupirala v kristale oblike cveta kamilice. Torej ali voda lahko reagira na naše misli in povedano drugače, ali lahko zavestno vplivamo na obliko vodnih kristalov? Budistični menih Kato Hoki je v meditaciji celo spremenil heksagonalno strukturo vode v sedmerokraki kristal. Za vodo pravi, da je ogledalo našega uma. Dr. Masaru Emoto je odkril, da ima vsaka snov pa tudi različni fenomeni lastno magnetno resonančno polje, ki ga lahko spektralno analiziramo in fotografiramo. Te fotografije dokazujejo, da je voda 'živa' in da ima spomin.

Vsi poznamo fenomene vezane na **čudežne** vode, ki imajo različne čudežne moči, od očiščevalnih do zdraviteljskih lastnosti. Na ta tip vode se nanašajo tudi blagoslovljene, ritualno frekvenčno oplemenitene vode, ki jih dobimo recimo v krščanskih cerkvah. Te vode imajo vnešene frekvence, ki blagodejno delujejo na človeško psiho. Verjetno tudi varirajo od duhovnika, ki je vnesel 'ta pravo, blagoslovljeno' informacijo v to vodo. V krščanski tradiciji velja 19. januar za dan, ko je Sveti Janez Krstnik v reki Jordan z vodo 'krstil – polil' Jezusa in ga očistil vseh grehov in tegob. Na ta dan tudi v cerkvah delijo posvečeno vodo z istim namenom. Ko jo pravi verniki uporabljajo s pravilno motivacijo in molitvijo, lahko z njo dosežejo **čudežne** ozdravitve. Dokazano je, da blagoslovljena voda shranjena v zaprtih posodah, ohrani svojo informacijsko/energetsko vrednost skozi celo leto.

3.3 Voda in homeopatija²³

Sposobnost različne organiziranosti vodnih molekul je tudi osnova homeopatije. Homeopatski preparati visokih potenc so močno razredčeni, tako da je na koncu redčenja prisotnih samo še nekaj atomov osnovne substance, pri najvišjih potencah pa ne zasledimo več nobenega atoma osnovne substance (pod Avogadrovim številom).

²³ Že leta 1790 je nemški zdravnik S. Haneman prišel do spoznanja, da lahko zdravi po principu **podobno zdravi podobno**. Ta datum štejemo za začetek homeopatskega zdravljenja. Homeopati zagovarjajo stališče, da je vzrok vseh bolezni najti v določenih stanjih organizma, ki ga obravnavamo kot psihofizično celoto. Različne motnje v delovanju te celote se različno manifestirajo pri različnih ljudeh, toda vsak organizem ima v sebi program za borbo proti tem motnjam. Če se ta program pravočasno ne aktivira, pride do bolezni. Specifično za homeopatijo je, da se za zdravljenje uporabljajo zelo močno razredčene snovi, ki v osnovni koncentraciji pri zdravem človeku povzročajo ista bolezenska stanja. Vnešena snov je tako razredčena, da ne moremo več govoriti o sami snovi, ampak govorimo samo še o informaciji, ki jo vnesemo s homeopatskim zdravilom v telo. Ta informacija nato sproži program za borbo proti določeni bolezni. V bistvu gre tu za uporabo zakona o resonanci, ki pravi, da vsako telo sprejema samo tiste frekvence, ki jih tudi oddaja. Ko so strupene snovi tako razredčene, da ne morejo več škodovati, prenašajo samo informacijo, ki sprožijo tiste naravne obrambne mehanizme, ki se začnejo zoperstavljeni določeni bolezni.

S spektroskopijo in signalno analizo pa v tako razredčeni raztopini še vedno detektiramo frekvence prej vnešenih substanc.

Tega ne moremo razložiti na osnovi razmišljanja o samo čisti materiji, ker pač visoko potentni homeopatski preparati naj ne bi vsebovali nič drugega kot vodo in etilni alkohol. Visoko potentni homeopatski preparati namreč vsebujejo tudi (svetlobne) fotone in (zvočne) fonone. Pravimo, da je poleg osnovne mase skozi skupke prisotna tudi določena količina informacij. V homeopatski terapiji sam preparat (visokopotentni homeopatski preparati vsebujejo samo informacijo o preparatu – v točno določene grozde povezane molekule vode) resonira z resonatorji telesa. Začetnik novodobnih raziskav iz področja homeopatije je bil v 80. letih francoski znanstvenik Jaques Benveniste, ki pa so ga zaradi člankov o spominu vode celo izločili iz uradne znanstvene srenje. Šele v zadnjih letih so neodvisni znanstveni poizkusi potrdili njegove izsledke.

Zanimiva je ugotovitev, da se z redčenjem v vodi molekule razredčene snovi med seboj tesneje združujejo. Z močnejšim redčenjem se skupki celo nelinearno povečujejo. Vmes pa nastajajo takoimenovane informacijsko/energetske luknje. Velja pa, da pri postopku redčenja moramo razredčeno snov pretestiti najmanj 10s, da se bo informacija o razredčeni snovi prenašala naprej v novo razredčeno tekočino. Dokazano je, da tudi druge substance, kot so različne soli in polimeri, v raztopinah formirajo koherentne skupke. Samo v organskih topilih se skupki ne formirajo. Koherentni skupki lahko merijo tudi več mikrometrov. Povečanje skupkov je odvisno od zaporedja posameznih redčenj, ne pa tudi od gostote raztopljenе snovi. Tudi v čisti vodi nastajajo skupki z enakimi vibracijami povezanih molekul. Te so fazno zaprte glede na spremembe globalnega EM polja (v vodi se potem ohranjajo stabilne oscilacije). Na ta način tudi razlagajo 'spomin' zdravilnih substanc v raztopini, ki so osnova homeopatskih zdravil. Interakcija vodnih molekul z ostalimi molekulami spreminja skupno strukturo vode, ki nadalje določa bodoče specifične koherentne oscilacije. Če te koherentne oscilacije postanejo stabilne (vzdržuje jih fazna resonanca med globalnim poljem in vzbujenimi molekulami, potem se tudi s popolnim razredčenjem ne zgubi tista koherentna oscilacija, ki je bila osnova raztopljenega zdravila). Ta koherentna oscilacija je lahko 'seme' za kreiranje dodatnih raztopin - homeopatskih zdravil različnih potenc. Koherentno polje v vodi oddaja resonančne frekvence med molekulami vode in napeljuje na združevanje molekul v razredčeni tekočini. Ko se skupki molekul povečujejo, se njihova enovita elektromagnetna informacija pojača, kar nadalje pojača koherentne oscilacije, ki jih voda nosi. Ruski znanstvenik G. Š. Berezovski je leta 1979 odkril, da biostimulator NDMK povečuje razvoj živih celic: povečala se je rodnost, kaljivost in celoten pridelek. Ta preparat pa je imel samo eno napako, spreminjal je genetsko osnovo celic, na katere je vplival. Zato je bilo potrebno ugotoviti spodnjo mejo koncentracije, ki bi še pozitivno vplivala na rast in ne bi negativno delovala na celične spremembe. Po večkratnem redčenju je Berezovski tudi pri raztopini 1: 10^{24} ugotovil, da ta še zmeraj vpliva na rast. Ta raztopina tudi teoretično ni mogla več vsebovati nobenega atoma NDMKja, pa vendar je zelo močno vplivala na razvoj poljščin, s katerimi je stopila v kontakt. Edina razlaga za ta pojav je bila, da je raztopina ohranila informacijo o NDMKju.

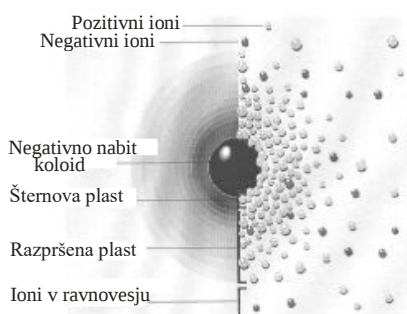
Bolniki, ki jemljejo homeopatska zdravila, prejmejo v kemijskem kontekstu samo zmes vode in alkohola, v informacijskem točno določeno povezavo vodnih molekul, v energetskem pa tudi delce, ki nimajo 'ostanka' mase: fotone (kvant EM valov), bosone (šibka interakcija) in fonone (zvok).

Npr. zvoka ne moremo stehtati, nihče pa ne more zanikati, da recimo ultrazvok nima nobenih vplivov na telo ali da glasba ne spremeni razpoloženja osebe. Kar je pomembno, je vgrajena informacija ali signal, ki resonira ali sovпада z resonatorjem. Različna glasba različno vpliva na rast rastlin. Če rože zalivamo z vodo, ki je pred tem 'poslušala' glasbo, ki jo te rože 'ljubijo', bodo mnogo bolje uspevale. S poskusi so dokazali, da ima voda, oplemenitena z originalnimi naravnimi zvoki odgovarjajočega podnebja, pozitiven vpliv na rast teh rastlin.

4. Nekaj sistemov spreminjanja lastnosti vode

Obstaja mnogo različnih metod in naprav, s katerimi navadno vodo *spremenimo* nazaj v primarno energetsko in vibracijsko 'živo' vodo.

Večina sistemov, ki revitalizirajo vodo, temelji na vnašanju energetske in informacijske komponente, ki naj bi jo imela prvinska izvorna voda. Z dodajanjem koloidnih mikro elementov se vodne molekule koherentno združujejo v manjše skupke. Dr. Flanagan jih imenuje nano-koloidi²⁴, imajo zelo velik električni Zeta potencial²⁵, veliki so nekje do 5nm in določajo prevodnost ter upornost vode.

Slika 19: Koloid in Zeta potencial

Npr.: Active H- silicijev hidrid, ki hrani H- ione v skupkih silicijevih molekul (poltrajna vez med H- in Si). Active H- dodan vodi odda H- ione v vodo, s tem se v vodi poveča število prostih H- ionov ; to snov je do sedaj uspešno razvil samo Dr. Patrick Flanagan. Active H- je najmočnejši antioksidant na tržišču. Vendar vode, ki vsebuje Active H-, pred uporabo ne smemo segrevati nad 65°C.

Pretvarjanje navadne vode v koherentno vodo, ki z ionizatorji in katalizatorji ohranja stabilne skupke, je do vrhunskosti razvil Dr. Lorenzen. Postopek je dolgotrajen in zelo drag. Koliko časa ta voda zadrži pridobljene lastnosti, ni popolnoma razvidno.

Sistem, ki magnetizira vodo (postopek s trajnimi magneti - gostota magnetnega polja okrog 3000 T), je v bistvu dober samo takrat, ko hočemo pospešiti proces staranja pri rastlinah in pobiti alge v septičnih jamah (zato so tudi vprašljive vse zaščite, ki temeljijo samo na magnetizaciji - ali se res želimo hitreje starati?). Sami magneti imajo nezdrav vpliv tudi na črevo in jetra. Znano je, da severni pol magneta pospešujejo združevanje vodnih molekul v velike skupke, ki potem težje prodirajo v organizem. Južni pol pa zmanjša velikost vodnih skupkov in posledično tudi površinsko napetost. Zato moramo pri magnetizaciji paziti, s katerim polom magnetiziramo vodo, kako močan je magnet in koliko časa je voda izpostavljena magnetizaciji. Dolgoročni vpliv uporabe različnih magnetov še ni raziskan.

²⁴ Koloid: snov v amorfnih (nekristalizirani) oblikah, različnih velikosti, ki v raztopini ne prehaja skozi membrano. Koloid je negativno nabit in okrog njega se kopičijo pozitivni ioni - Sternova plast, okrog te plasti pa je širša plast takojmenovana Razpršena plast, v kateri se z oddaljenostjo od koloidnega jedra povečujejo negativni ioni.

²⁵ Zeta potencial: električni potencial, ki eksistira v koloidnih emulzijah, merjen v mV, električni potencial v točki, kjer se stikata obe plasti. Vsi vodni koloidi so elektronegativni med -10 in -30mV. Večji je Zeta potencial, bolj stabilna je raztopina.

Na tržišču je zmeraj več ionizatorjev vode, ki po želji proizvajajo reducirano ali oksidirano vodo. Z enostavnimi namestitvami določamo redox potencial in pH vrednost ionizirane vode.

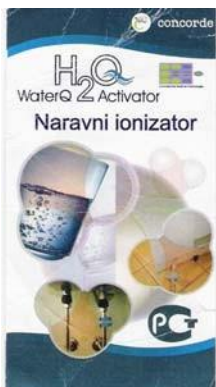
Sistem, ki ionizira vodo z elektrolizo, se tudi ni izkazal. Povečanje pH do vrednosti 10 v naravi ne eksistira, zato je mnogo bolje, da vsak dan popijemo malo svežega limoninega soka. Pa tudi ekstremno veliko prostih elektronov, ki jih dobimo v ionizirani vodi, ne obstaja v naravni vodi.

Izvirno rešitev ima sistem, ki ga je razvil **Johann Grander**. Po desetletjih raziskav je prišel do spoznanja, da ima voda v avstrijskih gorah, ki prihaja iz globokih tolmunov in izvirov, določene informacijske in energetske lastnosti prvinske, neomadeževane, žive vode. Grander s posebno tehnologijo prenaša 'spomin' (energetski, frekvenčni) te vode v navadno pitno vodo, ki se s tem pretvori nazaj v 'pravo' vodo. Rezultati testiranja ne pokažejo nazorno, ali je ta prenos spomina dovolj učinkovit in ali ta voda zadrži prenesene lastnosti dlje časa. Stabilizacijo sistema med drugim določajo pravilno veliki vodni skupki.

Še bolj izvirno vodo je proizvedel **Dr. David Wheeler**. Ta vsebuje tako vibracijsko in energetsko strukturo, ki jo najdemo v naravni primarni vodi. Njegovo vodo je potrebno dodajati navadni vodi, ki s tem pridobi vse lastnosti primarne vode. Dr. Wheeler trdi, da njegova voda povečuje absorpcijo in izkoristek hranljivih snovi skozi debelo črevo v celice, pospešuje razstrupljanje celic, uravnava nivo oksidacije celic ter omogoča popolno delitev celic, tudi imunskih.

Najenostavnejši sistem revitalizacije vode je **Nordic Living Water System**, kjer nastavek na pipi premeša in na osnovi gibanja vode v obliki dvojnega vorteksa razbije velike skupke vodnih molekul na manjše, pravilne heksagonalne strukture in tako uniči shranjene 'umazane' frekvence tekoče vode, zaradi gibanja skozi bakreno cev pa se poveča število prostih H- ionov. Implozijska komponenta gibanja vode obnovi originalne prvinske molekularne strukture, spremeni pH vrednost ter naredi vodo zopet '**živo**' - regenerira se tudi njena originalna naravna energija. Implozijska polžasta spirala v revitalizatorju kreira vrtničasto energetsko polje, ki poveže molekule vode nazaj v majhne skupke. Samoočiščevalna sposobnost vode se po uporabi revitalizatorja obnovi in rekonstruira na molekularnem nivoju.

V Sloveniji je prve uporabne sisteme revitalizacije vode razvil **izumitelj Poznik** iz Celja. Vendar pri njegovem sistemu ni razvidno, koliko časa je njegov revitalizator še koristen in kaj se zgodi z vnešenimi informacijami po segrevanju nad 65°C. **REVITAN**, izdelek podjetja **Fain d.o.o.** iz Trzina, ki kopira **Nordic Living System**, uporablja implozijsko gibanje vode z dodajanjem

frekvenc preko magnetov, ki se nahaja znotraj cevi. Vendar tudi ta izgubi frekvenčno delovanje po določenem času. Celo Ruska akademija znanosti je že pred časom izdala priporočilo, da se magneti naj ne bi nahajali v samem vodnem toku, ampak morajo biti postavljeni zunaj.

Izdelek **Water H2O Activator**, ki ga je razvil mag. Milan Mladjenovič je naravni ionizator, ki nevtralizira korozijo in formiranje vodnega kamna v vodnih instalacijah in energetskih napravah. Ima neomejeno dobo delovanja. Izdelek je patentiran. Izumitelj mag. Milan Mladjenovič je zanj prejel več mednarodnih priznanj. Deluje na osnovi magnetizma in implozije. Snovi, ki povzročajo nabiranje kalcita, so namreč diamagnetiki. Diamagnetiki nimajo stalnega magnetnega polja, svoje magnetne lastnosti zgubijo pri npr. spremembi pritiska, temperature. Ko se razmagnetijo, zgubijo sposobnost medsebojnega odbijanja in molekule se začnejo grupirati v grozde. Kalcijev karbonat se v raztopini nahaja v ionski

vir besedila: ukinjen internetni naslov

obliki, kjer je kalcij pozitivno nabit delec, ogljik pa negativno nabit delec. Molekule kalcijevega karbonata imajo tendenco grupiranja v velike grozde. Pravilna jakost magnetnega polja in smer polja razbija te grozde in na ta način preprečuje nabiranje kalcita po ceveh. Diamagnetiki v magnetnem polju spet pridobijo magnetne lastnosti – prevzamejo polariteto magnetnega polja. Ta fenomen imenujemo inducirana polarizacija. To pomeni, da se npr. kalcijev karbonat raztopi v vodi in se ne nabira po ceveh. Še več, pod vplivom magnetnega polja se tudi obstoječe naslage začnejo topiti in sčasoma zginejo. Cevi so na koncu očiščene. Kemične lastnosti vode se pri tem ne spremenijo.

Water H2O Activator vključuje energetska in informacijsko revitalizacijo ter delno detoksifikacijo. V kombinaciji z OWR, ki ga izdeluje Nordic Living System se je izkazal za daleč najbolj uspešen izdelek na področju revitalizacije vode.

5. Voda in zdravje

ZDRAVJE IN STARANJE JE ODVISNO OD KVALITETE, KOLIČINE IN STRUKTURE VODE

Človekovo zdravje in staranje je neposredno odvisno od kvalitete vode v telesu - celicah. Voda je ključni element, ki celicam dobavlja tiste snovi, ki jih te potrebujejo za normalno delovanje in odplakuje tiste snovi, ki jih celice več ne potrebujejo. Voda uravnava telesni metabolizem, prebavo, krvni pretok in celično reprodukcijo. Simptomi slabšanja zdravja se začnejo pojavljati, ko telo zgubi 5% celotnega volumna svoje vode. Če občutimo žejo, senzorji telesa alarmirajo, da ni dovolj tekočine. To stanje je že nevarno za zdravje. Zato je treba piti vodo, tudi ko še nismo žejni. Nadaljnje zmanjševanje vode v telesu vodi k hitrejšemu staranju in nastopu različnih bolezni. Vse telesne funkcije so zato neposredno odvisne od kvalitete in količine vode, ki jo zaužijemo. Kontaminirana, onesnažena, mrtva voda samo pospeši bolezenske in starostne simptome. Onesnažena voda v telesu postaja kislota, kar omogoča oksidacijo, ki destabilizira celično stabilnost (krajina prostih elektronov). Rezultat tega so prosti radikali, ki uničujejo celice. Telo zbolijo. Imunski sistem oslabi, jemanje zdravil še nadalje zmanjša samoobrambno - imunološko sposobnost telesa. Avtoimunski sistem se dodatno odzove in začne napadati tudi zdrave celice. Vedeti moramo, da je imunološka moč združena v krvi. Kri prenaša po telesu energijo, kisik in hrano. Če je ta funkcija krvi motena, se začnejo pojavljati različne anomalije. Protitelesa v krvi locirajo nezaželjene molekule, jih napadajo in uničujejo. Če je voda onesnažena, postanejo protitelesa neučinkovita in strupenih snovi ne uničujejo tako hitro. Naravna samoobrambna sposobnost telesa se zmanjša. Samoobrambno sposobnost telesa pa še dodatno pokvarimo z mnogoterimi vrstami zdravil.

6. Voda in staranje

Staranje je neposredno povezano s presnovo zaužite hrane in odstranjevanjem odpadnih snovi, ki pri tem nastanejo. Glavne prehranske snovi sestavljajo ogljikovi hidrati, proteini in maščobe. In vse te snovi vsebujejo štiri elemente ogljik, dušik, vodik in kisik. Hrana v telesu izgoreva (oksidira) in se pretvarja v organske kisline in energijo. Organske kisline, sečna kislina, mlečne kisline, maščobne kisline, amoniak se nalagajo v celicah. Raztopijo se v krvi in kasneje se skozi seč izločijo iz telesa. Zaradi mnogih zunanjih vplivnih faktorjev (način življenja, onesnaženo okolje, umazana voda, pomanjkanje fizičnih aktivnosti, alkohol, cigarete, itd) se z leti zmeraj več teh kislin nabira v telesu. Poleg njih pa se v telesu dodatno nabirajo še anorganske kisle snovi (klor, fosfor, žveplo), ki jih dobimo skupaj s kisloto hrano (meso, žitarice, krompir). Po drugi strani pa ne jemo dovolj alkalne hrane (sadje in zelenjava), ki v sebi združuje anorganske alkalne minerale (kalcij, magnezij, natrij, kalij). Vse to vpliva na zmanjševanje alkalnosti telesnih tekočin. Z leti se v telesu tudi zmanjšajo

nosilci prostih vodikovih elektronov (antioksidanti) in telo postaja zmeraj manj vitalno. V raznih koncih telesa se akumulirajo kisli ostanki napačne prehrane in prebave. Na tej osnovi se z leti pojavijo 'starostne' bolezni, kot so visok krvni pritisk, artritis, diabetes, astma, alergije ipd.

Sprejmemo jih kot nujno zlo, ki se pojavijo z leti. Rečemo, da se *staramo*.

Primer: Sečna kislina je skoraj netopna v vodi, se pa rada topi v alkalnih raztopinah. Artritis in putika imajo vzrok v nalaganju sečne kisline na kosteh in v kristalizirani obliki v sklepih. Če so ti bolniki dalj časa pili reducirano/alkalno vodo in jedli nemastno hrano, so si povečali telesni pH, telo je začelo izločati sečno kislino in na koncu je putika izginila.

Nalaganje kislih toksičnih elementov lahko postane tako veliko, da v svoji okolici začnejo napadati in uničevati zdrave celice. Da bi celice nekako vzdrževale alkalnost, torej, da bi obstale v kislem okolju, se začnejo spreminjati. In to je začetek rakastih obolenj. Znano dejstvo je, da so rakaste celice kisle, zdrave pa alkalne. Četudi kirurško odstranimo vse rakaste celice, istočasno pa ne spremenimo kislost te regije, je zelo velika verjetnost, da se bodo rakaste tvorbe na tem mestu zopet pojavile. Na mestih, kjer se nabirajo kisli toksični ostanki v telesu, se začnejo razvijati bolezni tipične za te dele telesa. Znotraj družin in generacijskih povezav so te regije velikokrat identične - nepoučeni govorijo o generacijskih in genetskih boleznih.

V mnogih raziskavah so testirali uporabo naravno magnetizirane in revitalizirane vode. Rezultati so dokazali izboljšanje zdravstvenega stanja pri boleznih kot so sindrom kronične utrujenosti, Kronova bolezen, astma, kronični prehlad, multipla skleroza, kolitis, artritis, Alzheimerjeva bolezen, hipertenzija, ateroskleroza, migrene. Izrazito izboljšanje je bilo opaziti pri diabetesu, putiki, kronični debelosti in artritisu ter pri boleznih, ki so vezane na starost in staranje

Iz povedanega velja, da energetske/informacijske žive vode ne moremo pridobiti samo s filtriranjem, destilacijo ali elektrolizo.

Osnova imunskega sistema in posledično zdravja je v številu prostih H⁺ ionov v telesu in ne v uničevanju tujkov z zdravili. Vodikovi ioni so najboljše zdravilo za krepitev imunskega sistema. Če konzumiramo revitalizirano vodo in k dnevni prehrani dodamo veliko sveže zelenjave in sadja ter se redno gibljemo po svežem zraku, lahko rečemo, da smo ustvarili osnovo za zdravo in dolgo življenje.

7. Najvažnejše pozitivne lastnosti vode

Voda mora biti visoko prevodna, da lahko celice z biofotoni med seboj zelo hitro komunicirajo (medcelično komunikacijo je leta 1994 dokazal A.G. Gilman); elektronski spin vodnih molekul naj bo levo orientiran in čim večji (Dr. Beneveste); voda mora biti povezana v pravilno velike koherentne skupke, da lahko prodira v celice; imeti mora nizko površinsko napetost; mora biti malo alkalna; mora imeti nekaj kolodnih mikroelementov, ki povečujejo prevodnost; mora imeti pozitivno polarnost, ki omogoča hitrejšo detoksikacijo celic; mora imeti sposobnost oddajanja potrebnega kisika celicam in dovolj prostih vodikovih elektronov, s katerimi se telo brani pred prostimi radikali; mora imeti pozitivne EM frekvence, brez dodanih frekvenc nečistih snovi in ostalih onesnaževalcev, in ne nazadnje mora imeti sposobnost transmisije biofotonov med celicami, ki jih običajno pridobi iz okolice. Voda zelo dolgo ohrani svojo energetsko in zdravilno vrednost, če jo hranimo v jajčastih posodah iz žgane gline v temnem prostoru na izolirani podlagi pri temperaturi okrog 4°C.

8. NOVI ZAČETEK

V zadnjem času se veliko govori o magnetizaciji vode, o vplivu dogajanj na soncu na vodo, o vplivu kozmičnih žarkov na vodo, o vplivu geometričnih struktur (piramide) na kvaliteto vode, o vplivu misli, o vplivu molitve (posvečena voda) in glasbe na vodo, itd.

Obetajoče in obenem zaskrbljujoče so raziskave in dognanja kitajskega znanstvenika Dr. K. Chianga, ki je dokazal, da je bioelektromagnetno polje – aura pravi nosilec genetskih informacij. DNK naj bi v tem primeru bila samo škatla, v kateri se prenašajo dedne informacije. Dr. Chiang je celo dokazal, da se nasledstvene lastnosti lahko prenašajo preko aure. Torej, bioelektromagnetizem dopušča križanje nasledstvenih lastnosti med popolnoma različnimi vrstami rastlin in živali. In voda je nosilec bioelektromagnetizma. Zelo kmalu bodo narejene naprave, s katerimi bomo z bioelektromagnetnimi stimulacijami zdravili vse bolezni. Raziskave na področju bioelektromagnetizma imajo osnovo v primarnih celicah, ki pri delitvi podedujejo kompletno informacijo o genetski kodi, s tem, da posebna vrsta proteinov blokira vse informacije razen tistih, ki so potrebne za razvoj točno določene celice in posledično organa telesa. Še zmeraj pa ne vemo, kaj primora celico, da se *specializira* in da se iz nje razvije točno določeni organ. Znano je, da otrok, ki je umetno oplojen, prevzame skoraj vse nasledstvene lastnosti matere, ki nosi v sebi zarodek in ne tiste, ki je bila donator jajčeca.

Francoski znanstvenik Dr. Beneveste je izvedel eksperiment, s katerim je dokazal, da se informacije shranjene v vodi lahko ojačajo in prenesejo s pomočjo prevodnika in elektronskega ojačevalca. Torej, v bližnji bodočnosti naj bi prenašali biološke informacije s pomočjo elektromagnetizma, zdravila preko magnetnih kartic, kemična sredstva za zaščito poljščin pa preko radio valov ali pa preprosto v obliki informacije v sami vodi.

Na koncu novega začetka še vedno nimamo popolnih odgovorov na vprašanja o energetski, informacijski in kemični sliki originalne prvinske vode in njenih karakteristik ter njenega vpliva na žive organizme. Natančno nimamo raziskanega vpliva magnetnega polja na vodo; kako komunicirajo vodne molekule na subkvantnem nivoju; kako dolgo zadrži voda spomin o snovi ali EM sevanju (vpliv fotonov in fononov), ki so bile prej v njej in kako dolgo ostane revitalizirana; katera je prava velikost vodnih skupkov, ki omogočajo optimalno permeabilnost vode; pomen heksagonalne strukture vode; in v zadnjem času kontroverzna dognanja kot so vpliv misli, besed, glasbe, svetlobe in samih fotografij na strukturo in spomin vode; katera je tista prava frekvenca, ki ozdravi vse vode (Dr. Emoto predlaga besedi ljubezen-zahvala); katera je tista voda, ki vsem živim bitjem uredi imunski sistem tako, da ne bodo nikoli zboleli, da bodo dolgo dolgo živeli in katera je tista voda, ki nas bo odvrnila od vseh zlih, pokvarjenih misli.

Iz tega sledi, da zdravilne lastnosti vode lahko tudi sami ustvarimo:

Kozarec poln vode objamemo z obema rokama in z mislijo vnesemo tiste lastnosti, ki si jih najbolj želimo.

Pozitivna VERA in njena sestra UPANJE sta dobri osnovi za doseganje novih spoznanj.

Vse te raziskave in dognanja o vodi nakazujejo skorajšnje fundamentalne spremembe v znanosti in razvoju življenja.

Za dolgo in zdravo življenje vam priporočamo pitje revitalizirane vode takoj zjutraj in po možnosti par kozarcev čez dan in kozarec pred spanjem.

Celica je nesmrtna. Degenerira samo tekočina, v kateri celica plava. Obnôvi tekočino v pravih intervalih, daj celicam, kar potrebujejo za prehranjevanje, in kolikor vem, je to dovolj, da se bo življenje nadaljevalo v neskončnost.

Dr. Alexis Carrell, Nobelov nagrajenec

WE LIVE BY THE GRACE OF WATER

National Geographics Special
Editions, 1993

DODATEK A

OPIS REVITALIZATORJA VODE OWR²⁶ in njegovo koristno delovanje na vodo in posledično na žive organizme

OWR je v osnovni izvedbi na poseben način oblikovana kromirana cev z notranjo dvojno zaključeno spiralo in vgrajenim unipolnim magnetom, enostavna za namestitev na kakršnokoli pipo ali glavni cevovod. Obstajajo različni modeli, kot so nastavek za pipo v kuhinji, nastavek za tuš in nastavek za glavno cev v hiši ali bloku. OWR z implozijskim vrtnčenjem vode in magnetnim vplivom (unipolni magnet) pretvarja navadno vodo nazaj v energetsko živo vodo.

Koristni učinki OWR-a

Telo zelo hitro absorbira revitalizirano vodo. Revitalizirana voda prinaša v telo in krvni obtok obnovljeno energijo ter izboljša pretok hranljivih snovi v celice in poveča izločanje celičnih odpadkov. Celice se zaradi povečane očiščevalne funkcije hitreje obnavljajo in ne odmirajo tako hitro, **proces staranja se upočasni**. OWR odlično deluje v kombinaciji s katerikoli filtrskim sistemom. Revitalizirano vodo lahko hranimo v zaprtih steklenih posodah in tudi po nekaj mesecih se njen **okus in vonj** ne bosta spremenila. Revitalizirana voda bo pri tem ohranila svojo originalno svežino in čistost. Revitalizirana voda ohranja naravo in pozitivno deluje pri obnovi porušenega naravnega ekološkega ravnotežja. Normalna voda, tudi če je očiščena, zadrži v sebi elektromagnetne frekvence strupenih snovi, ki so bile prej v vodi. OWR jih v celoti izniči. To lahko enostavno preverimo z opazovanjem kapljice vode pod mikroskopom. Kapljica normalne vode ima deformirano zunanjo membrano in poškodovano interno strukturo. Revitalizirana voda ima nepoškodovano zunanjo membrano in zdravo neporušeno mrežasto interno strukturo. **V revitalizirani vodi patogene bakterije ne obstanejo**. Revitalizirana voda pomaga tudi pri opeklinah. Če redno pijemo revitalizirano vodo, si izboljšamo imunski sistem.

²⁶ Voda zaradi dipolne strukture molekul, ki so osnova kristalne organiziranosti, deluje kot tekoči zapisovalec frekvenc, ki jih oddajajo snovi, s katerimi na svoji poti stopi v kontakt. Te frekvence shranjuje znotraj svoje mikrostrukture. Ko na koncu svoje poti voda priteče iz pipe, je ne samo kemično, ampak tudi frekvenčno onesnažena in zaradi nenaravnega gibanja brez energije-biofotonov.

Raziskave na področju revitalizacije vode prikazujejo spremembe v strukturi revitalizirane vode, pa tudi v sevanju biofotonov. **Biofotoni** so 'delci' čiste svetlobne energije. Imajo negativni električni naboj. Pravilni-koherentni vodni skupki omogočajo prenos te energije neposredno v celice telesa.

»Živa voda« imenujemo tiste vode, ki vsebujejo obilico biofotonov, esencialnih mineralov v zelo drobnih, koloidnih oblikah in anionskega vodika (H⁻), ki daje vodi antioksidantske sposobnosti. Živa voda se od nežive loči tudi po vrelišču, površinski napetosti, spremenjeni alkalnosti, zeta potencialu in drugih lastnostih

Revitalizirana voda spremeni polarizacijo (negativna - > pozitivna) toksičnih substanc, kot so težke kovine, pesticidi in nitrati ter s tem eliminira ali bistveno zmanjša njihov škodljivi vpliv na organizem. Toksične snovi postanejo pozitivno nabite in ker imajo celice tudi pozitivni naboj, jih ne morejo absorbirati, ampak jih odbijajo. Obstoječi toksični elementi se vežejo na revitalizirano vodo in se z njo izločijo iz telesa. UV spektroskopija pokaže po prehodu skozi OWR spremembo v strukturi vodnih skupkov in v jakosti biofotonov. Še več, tudi vsa voda, ki se pomeša z revitalizirano vodo, spremeni svojo povezano strukturo (homeopatski princip).

Nastavek za pipo:

OWR izboljšuje **okus in vonj** tekoče vode iz pipe. Okus in vonj po kloru se zmanjšata. Otroci bodo mnogo raje pili revitalizirano vodo. **Kruh**, umesen z revitalizirano vodo hitreje in bolje vzhaja ter postane odpornejši proti plesni. Revitalizirana voda je zelo blagodejna pri izpiranju ustne votline, zmanjšuje število patogenih bakterij in s tem smrdljivi zadah. Pozitivni učinki so se pokazali tudi pri postoperativnih zdravljenjih debelega črevesa in v ginekologiji. Pri paradentozi je priporočljivo, da zjutraj in pred ter po vsaki zaužiti hrani izplahnemo ustno votlino. Zelo vzpodbudni so tudi rezultati pri **diabetikih**.

Nastavek za tuš:

Zaradi alkalne vrednosti in nizke površinske napetosti vode postane koža po vsakem tuširanju bolj vlažna in ne srbi. Telo je po tuširanju čilo in napolnjeno z energijo, tako kot da bi se tuširali pod slapom. Koža in lasje postanejo po prhanju mehkejši. Če revitalizirano vodo pustimo, da se posuši na obrazu, se **mozolji** zelo hitro zmanjšajo in posušijo. Če si z revitalizirano vodo umijemo lase in pustimo, da se naravno posušijo, **zgine prhljaj**, korenski deli las (celice okrog lasnih korenin ne odmirajo) se okrepijo, izpadanje las se upočasni in celo popolnoma ustavi. V mnogih primerih bo revitalizirana voda spodbudila **ponovno rast** las. Rane, oprane z

revitalizirano vodo, se hitreje celijo. Zaradi povečanega števila prostih H- ionov, ki prodirajo skozi kožo, se krvni pretok poveča in vsi konci telesa, tudi okončine se bolje in hitreje prekrvavijo. **Tuširanje zelo blagodejno deluje na vse kožne bolezni.**

Lasje pred tuširanjem z revitalizirano vodo Lasje po tuširanju z revitalizirano vodo

Nastavek za glavno cev.

Revitalizirana voda **topi** minerale in usedline, ki se nabirajo po ceveh in posodah. Zato se pri pranju posode in perila porabi mnogo manj detergenta.

Kuhinjsko posodo je mnogo lažje očistiti vseh usedlin. Kovinski deli, pribor, nakit postanejo zopet bleščeči. Če je bazen napolnjen z revitalizirano vodo, je kopanje v njem enkratna izkušnja in prijetno doživetje. V **bazenu** ne potrebujete nobenih kemikalij za čiščenje bazena. Če pa še vedno uporabljate kemikalije, te postanejo mnogo manj nevarne za organizem. OWR nameščen na glavno cev, z dodanimi trajnimi močnostnimi magneti odstranjuje **naslage kalcijevega kamna** v bojlerjih, čisti pretočne cevi in

kontejnerje ter na splošno **mehča** pretočno vodo. Kalcit, ki se nabira po ceveh, zelo kmalu popolnoma izgine.

Preizkus: En kozarec napolnimo z navadno vodo, drugi pa z revitalizirano. V oba ubijemo sveža rumenjaka. Kozarca postavimo na toplo za teden ali dva. Po tem času kontroliramo vsebini in videli bomo, da je rumenjak v revitalizirani vodi obdržal svojo obliko, rumenjak v nerevitalizirani vodi pa se je popolnoma razgradil. Seveda sta obe vodi smrdeli, toda revitalizirana voda je še zmeraj bila čista.

Preizkus: Umazan steklen kozarec, posodo za kavo ali čaj napolnimo z revitalizirano vodo. Postavimo v kot. Po nekaj dneh bomo na površini zapazili tenko belo sled- kalcit, kozarec ali posoda pa ostaneta čista.

Preizkus: v eno posodo nalijemo navadno vodo, v drugo pa revitalizirano. Dodamo nekaj pralnega praška in zmešamo. V revitalizirani vodi se bo prašek mnogo bolj penil.

Preizkus: Rože, zalivane z revitalizirano vodo so dalj časa sveže.

Preizkus: Kruh, umesen z revitalizirano vodo, bolje in hitreje vzhaja.

Uporaba v kmetijstvu in živinoreji

Uporaba revitalizirane vode koristi celotnemu agroživilskemu sistemu (živalske farme), predvsem je koristna pri vzreji perjadi, prašičev in goveda. Na splošno velja, da ljudje, živali in rastline zelo hitro občutijo zdravilne učinke uporabe revitalizirane vode. Takoj je opazno izboljšanje delovanja prebavil. Izboljša se medcelični prenos hranljivih snovi. Živali in rastline postanejo že na pogled bolj zdrave in hitreje rastejo. Uporaba revitalizirane vode zmanjšuje nevarnost okužbe s parkljevko, slinavko in drugimi nevarnimi boleznimi. Posode, ki hranijo mleko, se mnogo hitreje in temeljiteje očistijo.

Preizkus: V eno posodo nalijemo navadno pitno vodo, v drugo pa revitalizirano. Obe ponudimo mački. Mačka bo prvo začela piti revitalizirano vodo.

Ekstremni primeri gojenja povrtnin z uporabo revitalizirane vode in z dodatkom posebnih organskih gnojil

vir besedila: ukinjen internetni naslov

OHROVT

BLITVA

ZELJE

Koliko vode popijemo ?

Vprašanje je ne samo katero vodo pijemo, ampak tudi koliko vode popijemo. Preko 70% ljudi je kronično dehidriranih. Preko 30% vseh ljudi ima pokvarjen mehanizem žeje, tako da tudi ko so žejni, mislijo da so lačni.

Vsaka dehidracija upočasni telesni metabolizem. Pomanjkanje vode povzroča telesno utrujenost. Pitje vode čez dan(najmanj en liter) zmanjšuje bolečine sklepov in hrbta. Pomanjkanje vode škodi kratkoročnemu spominu, otežujejo logično razmišljanje in zmanjšuje koncentracijo.

Študije v zadnjih letih so pokazale, da pitje najmanj 5 kozarcev revitalizirane vode zmanjšuje rizik črevesnega raka za 45%, raka na prsih za 79% in raka na mehurju za 50%

Ali je dovolj, da pijemo filtrirano vodo?

Vsi sistemi za filtriranje vode odstranijo iz vode samo trdne delce, ne uničijo pa patogene bakterije, niti ne spremenijo energetskega(frekvenčne onesanižitve –elektromagnetni zapisi, ki jih voda shranjuje) zapisa, ki ga voda pridobi, ko potuje po vodovodu. Voda, ki teče skozi revitalizator, se notranje vrtinči(implozija) in na ta način izgubi vse škodljive frekvence, vsi škodljivi efekti se nevtralizirajo. To je vidno, ko opazujemo vodno kapljico pod mikroskopom. Revitalizirana voda namreč pridobi nazaj sposobnost samočiščenja, postane zopet energetsko aktivna in frekvenčno očiščena.

Povzetek koristnih lastnosti revitalizirane vode

Revitalizirana voda je mehka, rahlo alkalna, ima negativni ORP, pravilno povezane vodne skupke, vsebuje veliko biofotonov in kisika ter dovolj koloidnih mikromineralov.

Telo jo lažje absorbira, hitreje prodre v celice.

Eliminira toksine in telesne odpadke, s tem da jih odpakne iz celic.

Zamenja polariteto toksičnih substanc, kot so težke kovine, pesticidi, nitrati, in s tem odpravi njihov toksičnost- ne prodrejo v celice.

Prinese obnovljeno energijo v telo in krvni obtok.

Izloči minerale in druge depozite, ki se nabirajo na aparatih za kavo, v pomivalnih strojih in pralnih strojih, kuhinjskih posodah in vodovodnih ceveh.

Upočasni staranje organizma

Obnavlja telesno energijo in krepi telesno moč

Obnavlja imunološki sistem in celice organizma

Mehča vodo

Izloči okus in vonj po kloru in ostale vonje, ki se nahajajo v pitni vodi.

Revitalizirana voda shranjena v posodah ostane sveža tudi po nekaj mesecih.

Deluje skupaj z vsemi filtrskimi sistemi

Po tuširanju koža ni več tako suha in ne srbi, lasje postanejo mehkejši in bolj svileni.

Oprano perilo ne smrdi, ohrani prijeten vonj dalj časa.

Poraba detergentov se zmanjša na polovico.

Revitalizirana voda ohrani vse pridobljene lastnosti tudi po kuhanju, destiliranju, zmrzovanju, ogljikovem filtriranju, reverzni osmozi, radiaciji in kemičnem onesnaževanju.

Primeri uporabe

Prhljaj in izpadanje las

Večkrat tedensko se tuširamo s toplo vodo in si obenem masiramo lasišče. Lase obrišemo z brisačo in pustimo, da se naravno posušijo. Lasje se hitro okrepijo, pridobijo na sijaju in nehajo izpadati. Prhljaj izgine že po nekaj mesecih uporabe.

Luskavica

Večkrat tedensko se tuširamo s toplo vodo in pustimo, da se na telesu posuši. Že po nekaj dnevih bomo opazili spremembe na koži, ki bo postala čistejša in mehkejša. V mnogih primerih se bo luskavica zmanjšala ali celo izginila.

Diabetes tip 2

Večkrat tedensko se tuširamo in pred vsakim obrokom popijemo kozarec revitalizirane vode. Zvečer si do 20 minut namakamo noge v mlačni revitalizirani vodi. Sladkor si merimo vsak dan in po potrebi doziramo inzulin.

[vir besedila: ukinjen internetni naslov](#)